

2010:5

Regional samverkan i staten för skogen

MISSIV

DATUM
2010-02-23
ERT DATUM
2009-09-10

DIARIENR
2009/188-5
ER BETECKNING
Jo2009/2573

Regeringen
Jordbruksdepartementet
103 33 Stockholm

**Uppdrag om utförande av de skogspolitiska uppgifterna på
Gotland när de återgår till Skogsstyrelsen**

Regeringen gav den 10 september 2009 Statskontoret i uppdrag att föreslå hur de skogspolitiska uppgifterna på Gotland kan utföras så kostnads-effektivt som möjligt när de återförs till Skogsstyrelsen. En delredovisning lämnades 2009-11-30 till Jordbruksdepartementet.

I en andra del av uppdraget skulle Statskontoret föreslå vilka delar av den lösning som föreslås för Gotland som är möjlig att tillämpa i andra delar av landet.

Statskontoret överlämnar härmed redovisningen av den andra delen av uppdraget i rapporten *Regional samverkan i staten för skogen* (2010:5).

Generaldirektör Yvonne Gustafsson har beslutat i detta ärende. Utrednings- och forskningschef Laura Hartman och utredare Ola Norr, föredragande, var närvarande vid den slutliga handläggningen.

Yvonne Gustafsson

Ola Norr

Innehållsförteckning

	Sammanfattning	7
1	Inledning	9
1.1	Uppdraget	9
1.2	Tolkning av uppdraget	9
1.3	Genomförande	10
2	Sammanfattning av uppdragets del 1	11
3	Statens regionala organisation	13
3.1	Frågor kring den statliga regionala förvaltningen	13
3.2	Sektorisering eller samordning	13
3.2.1	Skogsvårdsorganisationen	15
3.3	Minska antalet län/regioner	17
3.4	Översyn av den statliga regionala förvaltningen	19
4	Skogspolitiken idag – mål, organisering och genomförande	21
4.1	Skogspolitiken	21
4.2	Skogsstyrelsen	22
4.3	Länsstyrelsen	24
4.4	Skogsägarnas myndighetskontakter – ett uppdrag	25
5	Samverkan mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelserna	29
5.1	Samverkan – funktion, form och förutsättningar	29
5.2	Enkät – genomförande	32
5.3	Befintlig samverkan	33
5.3.1	Myndigheternas samverkansområden	33
5.3.2	Former för samverkan	34
5.3.3	Hur fungerar samverkan?	35
5.4	Utvecklad samverkan framöver	38
5.4.1	Utvecklad samverkan över befintliga ansvarsgränser	39
5.4.2	Former för samverkan – ändrade ansvarsgränser?	40
5.5	Förutsättningar och utmaningar	42

6	Förslag	45
6.1	Samverkan över befintliga ansvarsgränser	46
6.1.1	Förutsättningar för samverkan	46
6.1.2	Geografisk indelning	47
6.1.3	Samverkan i sakverksamheten	47
6.1.4	Samverkan bör vara formaliserad	50
6.2	Administrativ samverkan	51
	Referenser	53

Bilagor

1	Uppdraget	55
2	Skogsstyrelsens regionala och lokala indelning	59
3	Följebrev till enkät ställd till länsstyrelserna	63
4	Enkät till länsstyrelserna	65

Bilagorna 5 A och 5 B finns att hämta på www.statskontoret.se

Bilaga 5 A Resultatredovisning enkät, Länsstyrelsen
Bilaga 5 B Resultatredovisning enkät, Skogsstyrelsen

Sammanfattning

Statskontoret redovisar i denna rapport den andra delen av ett uppdrag från Jordbruksdepartementet. I den första delen av uppdraget föreslog vi hur de skogspolitiska uppgifterna på Gotland kan utföras så kostnadseffektivt som möjligt när skogsfrågorna återförs från Länsstyrelsen till Skogsstyrelsen. Den andra frågan i uppdraget var vilka av de förslag som lämnades för Gotland som är möjliga att tillämpa i andra delar av landet.

I arbetet med denna rapport har vi utgått från den tidigare överlämnade delrapporten och tidigare utredningar och ställningstaganden i fråga om den statliga regionala organisationen. Vi har även genomfört en enkätundersökning riktad till alla länsstyrelser respektive distriktsschefer i Skogsstyrelsen för att kartlägga befintlig samverkan, men också behov av och möjligheter till utökad samverkan framöver.

Samverkan mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsens distrikt är omfattande och fungerar i huvudsak bra. Statskontoret drar slutsatsen att det finns möjligheter att utveckla och utöka denna samverkan.

I rapporten föreslås två typer av förändringar:

1. Samarbete över befintliga ansvarsgränser
2. Administrativ samverkan

Statskontoret föreslår att berörda centrala myndigheter ges i uppdrag att tillsammans med Skogsstyrelsen utveckla former och rutiner för hur denna närmare samverkan kan genomföras inom följande områden:

- naturvård,
- kulturmiljövård,
- Landsbygdsprogrammet,
- vattenfrågor,
- fysisk planering och
- regional utveckling.

Ett bra sätt att underlätta samverkan mellan myndigheterna är gemensam kompetensutveckling, t.ex. i form av utbildning eller möten för att skapa en gemensam syn i vissa frågor. Ett ökat kompetensutbyte kan även handla om att en myndighet ska kunna få del av kompetens som finns i den andra myndigheten genom t.ex. samråd, gemensamma arbets- eller projektgrupper eller utbytestjänstgöring.

När det gäller administrativ samverkan föreslår Statskontoret att länsstyrelserna och Skogsstyrelsen löpande bör pröva möjligheterna till samlokalisering. Särskilt aktuellt att pröva denna fråga är när det sker någon förändring

i lokalsituationen eller inför omförhandling av hyresavtal. Finner länsstyrelserna att man har behov av lokalkontor i länet bör alltid övervägas om Skogsstyrelsens distriktskontor kan vara lämpliga för det.

Vidare bedömer Statskontoret att det också kan finnas samordningsvinster med gemensamma funktioner (t.ex. vaktmästeri, bibliotek och bilpool) mellan myndigheterna. Förutsättningarna för sådana gemensamma funktioner varierar dock, varför möjligheterna att erhålla sådana vinster bör prövas närmare av länsstyrelserna och Skogsstyrelsen regionalt/lokalt.

1 Inledning

1.1 Uppdraget

Den 10 september 2009 uppdrog regeringen åt Statskontoret att analysera vissa frågor om utförandet av de skogspolitiska uppgifterna på Gotland. Statskontoret skulle i en första uppdragsdel föreslå hur de skogspolitiska uppgifterna kan utföras så kostnadseffektivt som möjligt när skogsfrågorna återförs till Skogsstyrelsen. Statskontoret skulle också undersöka vilka fördelar som kan vinnas genom Skogsstyrelsens samordning med Länsstyrelsen i Gotlands län. Därtill skulle medborgarperspektivet beaktas så att skogsägare i möjligaste mån kan ha kontakt med en myndighet samtidigt som Skogsstyrelsens lokala förankring behålls. Denna del av uppdraget redovisades i en delrapport till Jordbruksdepartementet 2009-11-30. I rapporten föreslog Statskontoret samlokalisering samt olika former av samverkan mellan Skogsstyrelsen och Länsstyrelsen i Gotlands län (Statskontoret 2009/188-5, för sammanfattning se kapitel 2).

I denna rapport svarar Statskontoret på uppdragets andra fråga, dvs. vilka av de förslag som lämnades i delrapporten som är möjliga att tillämpa i andra delar av landet. Denna del av uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet senast den 1 mars 2010.

1.2 Tolkning av uppdraget

Statskontorets uppdrag är att föreslå vilka delar av den lösning som föreslås för Gotland som skulle vara möjliga att tillämpa i andra delar av landet. Uppdraget gäller om, och i så fall kring vad, länsstyrelserna och Skogsstyrelsen bör samverka. Denna fråga är kopplad till frågan om hur staten ska vara organiserad på den regionala nivån. Statens regionala organisering har utretts vid ett flertal tillfällen. Olika ställningstaganden har gjorts om vad som är en lämplig statlig organisation på regional nivå. För närvarande pågår även en utredning – ”Översyn av statlig regional förvaltning m.m.” – där denna fråga ingår.

Mot bakgrund av uppdragets utgångspunkter och direktiv kom Statskontorets förslag i uppdragets första del att handla om samverkan/samarbete över befintliga ansvarsgränser. Det nu aktuella uppdraget är en fortsättning på denna del. Statskontoret ska enligt direktiven i uppdragets andra del ta sin utgångspunkt i Gotlandsförslagen. Våra förslag i denna rapport berör därför i huvudsak samverkan över befintliga ansvarsgränser och administrativ samverkan.

Frågan om överföring av uppgifter och ändrade ansvarsgränser berörs via myndigheternas enkätsvar kring befintlig och framtida samverkan. Stats-

kontoret bedömer emellertid att förslag i denna riktning dels ligger utanför uppdraget, dels förutsätter en mer ingående och robust analys av förutsättningarna för och konsekvenserna av desamma än vad som är möjligt inom ramen för det här aktuella uppdraget. Den pågående utredningen ”Översyn av statlig regional förvaltning m.m.” och dess förslag utgör en viktig utgångspunkt för en sådan analys.

Det finns emellertid goda skäl till att inte diskutera frågan om samverkan mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsen uteslutande utifrån förslagen för Gotland. I enkätdata finns exempel på och idéer till olika typer av samverkan som ligger utanför Gotlandsförslagen, men som kan vara aktuella och av intresse för många länsstyrelser och distrikt i landet.

1.3 Genomförande

Statskontoret har under arbetet med denna rapport utgått från den tidigare överlämnade delrapporten och tidigare utredningar samt ställningstaganden i frågan om den statliga regionala organisationen. I rapporten redovisar vi resultat från några utredningar som påverkat och/eller kommer att påverka hur staten ska organiseras regionalt.

Vi har även intervjuat tjänstemän vid Skogsstyrelsen och därtill genomfört en enkätundersökning. Enkäten ställdes till samtliga länsstyrelser respektive alla distriktschefer inom Skogsstyrelsen. Enkäten syftade till att ge kunskap om hur samverkan mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelserna ser ut idag i Sverige vad gäller både förekomst och form. Syftet var också att identifiera vilka behov av och möjligheter till framtida samverkan som länsstyrelserna och Skogsstyrelsen på regional/lokal nivå själva ser. Kartläggningen av befintlig och möjlig framtida samverkan var ett led i att analysera och föreslå vilka av de förslag som Statskontoret lämnade i första delrapporten som är möjliga att tillämpa i andra delar av landet. Enkätens upplägg och resultat redovisas senare i denna rapport (se även bilaga 3–5).

Inom ramen för uppdraget har Statskontoret haft avstämning med Skogsstyrelsen med utgångspunkt i deras uppdrag om skogsägarnas myndighetskontakter.

Under arbetets gång har vi även stämt av arbetsprocess och uppdragets inriktning med Jordbruks- respektive Finansdepartementet.

I projektgruppen för uppdraget har ingått Ola Norr (projektledare) och Kristina Eriksson.

2 Sammanfattning av uppdragets del 1

I den första delen av uppdraget skulle Statskontoret föreslå hur de skogspolitiska uppgifterna kan utföras så kostnadseffektivt som möjligt fr.o.m. år 2011 på Gotland. Uppdraget utgick från att de skogspolitiska uppgifterna skall återföras från Länsstyrelsen i Gotlands län till Skogsstyrelsen när det pågående försöket med vidgad samordnad länsförvaltning löper ut den 31 december 2010. I uppdraget ingick att undersöka vilka fördelar som kan vinnas genom samordning med Länsstyrelsen, t.ex. genom samlokalisering, gemensamma funktioner och utvecklat samarbete.

De förslag som lämnades i rapporten syftade till att begränsa kostnader och/eller att upprätthålla goda resultat i verksamheten. Förslagen rörde samlokalisering och samverkan i:

- kärnverksamheten,
- gemensamma funktioner,
- kompetensförsörjning, samt
- information.

Statskontoret föreslog en fortsatt samlokalisering fr.o.m. år 2011, då det innebär fördelar ur såväl kostnads- som verksamhetssynpunkt. En samlokalisering gör det även lättare att ha vissa gemensamma funktioner som reception, bibliotek, vaktmästeri och tjänstebilar.

För att upprätthålla kompetensen inom länsstyrelsen och Skogsstyrelsen på Gotland föreslogs att samarbete bör prövas kring vissa specialistkompetenser. Bakgrunden till detta förslag är att det i de relativt små organisationer som såväl Länsstyrelsen i Gotlands län som ett distrikt inom Skogsstyrelsen kan ha svårt att upprätthålla all nödvändig kompetens inom den egna organisationen. En samverkan kring kompetensförsörjningen kan ses som alternativ till att respektive organisation rekryterar specialistkompetens till sig eller att samarbete sker med andra länsstyrelser respektive andra delar av Skogsstyrelsen.

Både länsstyrelsen och Skogsstyrelsen är beroende av information som finns i den andra organisationen. Främst handlar det om olika former av geografisk information. Det kan t.ex. vara fråga om inventeringar av natur- eller kulturvärden och tidigare beslutade ärenden. Ett fungerande informationsutbyte är därför av stor betydelse för såväl länsstyrelser som Skogsstyrelsen.

I delrapporten pekades även på vikten av att underlätta skogsägarnas kontakter med Skogsstyrelsen och Länsstyrelsen. Behov av detta kommer att finnas i och med att skogsfrågorna förs över från Länsstyrelsen till Skogsstyrelsen på Gotland. Statskontoret pekade också på att Skogsstyrelsens uppdrag att underlätta skogsägarnas myndighetskontakter, liksom erfaren-

heterna från försöksverksamheten på Gotland, kan ge underlag för hur skogsägarnas kontakter med Skogsstyrelsen respektive Länsstyrelsen skulle kunna underlättas.

3 Statens regionala organisation

Huvudfrågan i den andra delen av detta uppdrag är, enligt Statskontorets tolkning, på vilka områden samverkan mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsen runt om i landet är möjlig. Denna fråga är kopplad till frågan om hur staten ska vara organiserad på den regionala nivån. Frågor kring den statliga regionala förvaltningen har utretts och övervägts i många olika sammanhang under lång tid. Som en bakgrund till våra iakttagelser och förslag ska i detta kapitel ges en översiktlig bild av tidigare uttalanden.

3.1 Frågor kring den statliga regionala förvaltningen

Den offentliga sektorn har efter andra världskriget vuxit i och med att det offentliga åtagandet vidgats. Detta gäller även den statliga förvaltningen. Under denna period har några frågor återkommande debatterats kring den statliga regionala förvaltningen.

1. En sektoriserad statsförvaltning eller en samordnad statsförvaltning. Dessa två linjer har stått i motsatsförhållande till varandra. Den sektoriserade organisationslösningen har varit dominerande.
2. En annan fråga är uppgiftsfördelningen mellan staten och kommunerna. Dels gäller det frågan om regionala självstyrande organ ska ta över frågor från staten, dels om ansvarsfördelningen mellan staten och primärkommunerna. Uppgiftsfördelningen mellan staten och kommunerna är inte en aktuell fråga i detta uppdrag, varför den inte diskuteras vidare.
3. En tredje fråga som främst aktualiserats under det senaste decenniet är hur läns-/regionindelningen bör se ut. Finns det skäl att överge nuvarande länsindelning och skapa större län/regioner? Ytterligare en fråga kopplad till länsindelningen är om den regionala arbetet bör koncentreras i större områden. Dessa frågor gäller förutsättningarna för regional samverkan och berörs därför något i detta kapitel.

3.2 Sektorisering eller samordning

Efter andra världskriget expanderade den statliga förvaltningen kraftigt när initiativ togs för att öka välfärden för medborgarna. Myndigheter organiserades ofta som specialiserade organ, vilka verkade geografiskt på länsnivå som länsnämnder i olika frågor, t.ex. länskolenämnden, länsvägnämnden och lantbruksnämnden. Dessa organ skulle snabbt kunna förverkliga politiska reformer inom olika sektorer. Genomslagskraften var viktigare än samordningen.

I och med detta sätt att organisera statsförvaltningen växte sektoriseringen och fragmentiseringen av förvaltningen. Kritik kom tidigt mot detta, t.ex. i 1948 års länsstyrelseutredning (SOU 1950:28). År 1953 reformerades statsförvaltningen på den regionala nivån. Länsstyrelserna gjordes till samordningsorgan av de olika regionala organisatoriska verksamheterna inom länsförvaltningen. Däremot inordnades inte länsnämnderna i länsstyrelsen.

1971 reformerades den statliga länsförvaltningen. Reformen utgick från ett mer samordnat synsätt i statsförvaltningen. Länsförvaltningens roll inom samhällsbyggandet betonades och länsstyrelsen gavs en uttalad roll som samordnare av den statliga verksamheten i länet. Ett par expertfunktioner införlivades också i länsstyrelsen, men länsnämnderna behölls som självständiga organ.

Under 1980-talet var minskad sektorisering ett förvaltningspolitiskt mål. Regional överblick, helhetssyn och samordning blev också en del av regeringens förnyelsearbete av den offentliga sektorn. Den grundläggande utgångspunkten var att länsstyrelsen borde ges en mer central roll i den statliga länsförvaltningen. Länsstyrelsens roll som forum för kraftsamlingar när det gällde regionala utvecklingsfrågor behövde också utvecklas.

Regeringen föreslog i prop. 1988/89:154 *En ny regional statlig förvaltning* bildandet av en ny länsstyrelse. Argumentet för detta var att sektorisering visserligen hade inneburit en kraftsamling inom vissa områden, men att den hade skett på bekostnad av regional överblick, samordning och en samlad slagkraft. Länsstyrelsens nya roll skulle bl.a. vara att väga olika sektoriella intressen mot varandra och samtidigt ta hänsyn till regionala förhållanden. Regeringen föreslog att de verksamheter som bedrevs av länsvägsnämnden, länskolnämnden och lantbruksnämnden skulle ingå i länsstyrelsens ansvarsområde. Ytterligare uppgifter för länsstyrelsen skulle också vara inom kommunikations-, trafiksäkerhets- och skogsvårdsområdena. Regeringen tog i propositionen ställning mot att skogsvårdsstyrelserna skulle föras in i länsstyrelserna. Istället föreslogs att viktiga övergripande skogliga frågor, särskilt vad gäller markanvändning och naturvård ska beslutas av länsstyrelsen. Länsjägmästaren föreslogs föredra dessa ärenden i länsstyrelsens styrelse.

En ändrad ansvarsfördelning mellan stat och kommun föreslogs i propositionen *Den regionala samhällsorganisationen* (prop. 1996/97:36). Till följd av detta flyttades de regionala utvecklingsfrågorna från länsstyrelsen till den regionala politiska nivån, det s.k. självstyrelseorganet. Vidare menade regeringen att utvecklingen mot den samordnade länsförvaltningen borde fortsätta. Det var också i denna proposition som försöket med en vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län fördes fram. Med anledning av propositionen fördes de regionala utvecklingsfrågorna över från länsstyrelserna

i Skåne, Kalmar och Gotlands län till de s.k. självstyrelseorganen. Senare tillkom även Västra Götalands län.

Regeringen tillsatte år 1997 en parlamentarisk kommitté med syfte att utvärdera de ovan nämnda överföringarna av uppgifter. Kommittén föreslog i sitt slutbetänkande *Regionalt folkstyre och statlig länsförvaltning* (SOU 2000:85) en förlängning och utvidgning av försöksverksamheten. Enligt kommittén borde länsstyrelsen renodlas till att vara en statlig förvaltnings- och tillsynsmyndighet och företrädare för det nationella intresset inom sina ansvarsområden.

Under senare år har ett antal myndighetskoncerner ombildats till s.k. enmyndigheter. Förutom Skogsstyrelsen gäller det t.ex. Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Lantmäteriet och Tullverket. Självständiga regionala organisationer har i dessa fall sammanförts till en myndighet. Bildandet av enmyndigheter kan sägas ha stärkt respektive sektor och är alltså en utveckling som går emot de tidigare uttalade syftena med samordning, inte minst på regional nivå.

3.2.1 Skogsvårdsorganisationen

Vid två tillfällen har föreslagits att skogsvårdsorganisationen organisatoriskt skulle närma sig länsstyrelsen. Som redan nämnts tog regeringen i propositionen *En regional statlig förvaltning*¹ ställning mot att skogsvårdsstyrelserna skulle föras in i länsstyrelserna.

Regionberedningen föreslog i sitt slutbetänkande² att staten även fortsättningsvis borde ha en regional samordnad organisation med ansvar för allmänna förvaltningsuppgifter, t.ex. tillståndsgivning, uppföljning av statliga mål, tillsyn och kontroll. Länsstyrelsens roll borde renodlas till att vara statens företrädare och övervakare i länet. Det s.k. regionala utvecklingsansvaret borde flytta från länsstyrelserna till landstingen. Beredningen föreslog vidare att skogsvårdsstyrelserna skulle inordnas i länsstyrelserna.

Huvuddelen av remissinstanserna var kritiska till Regionberedningens förslag, särskilt när det gällde förändringarna i det regionala utvecklingsansvaret. Många var också kritiska till förslaget att inordna skogsvårdsstyrelserna i länsstyrelserna. Beredningens förslag för skogsvårdsstyrelserna genomfördes inte.

Skogsutredningen

I delbetänkandet *Skog till nytta för alla?* (SOU 2005:39) lämnade Skogsutredningen förslag om bildande av enmyndigheten Skogsstyrelsen av de tidi-

¹ Prop. 1988/89:154, *En regional statlig förvaltning*.

² SOU 1995:27, *Regional framtid*.

gare skogsvårdsstyrelserna och Skogsstyrelsen. Förslaget lämnades efter att utredningen diskuterat tre alternativa organisationsförslag:

- enmyndighetslösning,
- ytterligare regionsammanslagningar och
- samordning med annan myndighet.

Argument för enmyndighetslösningen var en större enhetlighet, t.ex. inom lagtillsyn, större tydlighet gentemot medborgarna och lättare att utnyttja personalresurserna optimalt.

Det andra alternativet – ytterligare regionsammanslagningar – innebar att minska antalet skogsvårdsstyrelser. Syftet skulle vara att få större regionala enheter och därigenom minska den ”friktion” som nuvarande uppdelning av organisationen ger upphov till i olika sammanhang.

Det tredje alternativet – samordning med annan myndighet – diskuterades i betänkandet utifrån att det är länsstyrelsen man skulle kunna samordna sig med.

Med hänvisning till 1990 års Skogspolitiska kommitté anförde utredaren flera skäl som talade mot en sammanslagning av länsstyrelserna och SVO³ och för att SVO även fortsättningsvis skulle ha en självständig myndighetsroll. Kommitténs argument mot en sammanslagning var bl.a.

- att riksdagen vid tidpunkten hade avvisat dylika förslag i samband med införandet av en ny länsförvaltning,
- att det utökade sektorsansvaret för miljön hade gett SVO vidgade befogenheter på miljöområdet,
- att SVO skulle ha en lokalt förankrad organisation och att skogsägarnas kontaktbehov i fråga om skogsskötsel skulle kunna tillgodoses med endast en myndighet,
- att en sammanhållen skoglig administration väsentligt underlättar kontakterna med näringen,
- att de föreslagna satsningarna på ökad skoglig rådgivning, ökade inventerings- och planeringsinsatser samt ökad tillsyn och rådgivning förstärker behovet av en samlad självständig skoglig myndighet,
- att skogsbrukare har stort förtroende för SVO-personalens kunskaper och att man föredrar att vända sig till denna personal få råd och hjälp.

³ Skogsvårdsorganisationen (SVO) var den samlade benämningen för skogsvårdsstyrelserna och den tidigare Skogsstyrelsen.

Skogsutredningen redovisar också några fördelar med en inordning av skogsvårdsstyrelserna i länsstyrelsen. Övergripande skulle det kunna bidra till en bättre helhetssyn samtidigt som sektoriseringen motverkas. Fördelar med detta är, enligt utredaren, bl.a.

- att lantbrukare, skogsägare och markägare i de flesta ärenden då endast behöver kontakta en myndighet,
- att staten talar med en ”tung”,
- att samsynen ökar och beslut fattas utifrån ett bredare perspektiv vilket bidrar till att besluten blir bättre och kan fattas snabbare och
- att kvalitén i rådgivningen till den areella näringen förbättras av att myndigheten har en mer heltäckande bild av ”kundens” situation.

Skogsutredningen tar även upp att länsstyrelserna och skogsvårdsorganisationen arbetar med olika naturvårdsinstrument. Att inordna skogsvårdsstyrelserna i länsstyrelsen skulle innebära att en och samma myndighet behärskar samtliga instrument för formellt skydd av skogsmark. En sådan samordning av samtliga verktyg skulle, enligt utredaren, ge störst naturvårdsnytta.

Vidare påpekas att länsstyrelserna ansvarar för alla miljömål utom de som berör skog. Det kunde, enligt utredningen, vara en fördel om de statliga intressena i detta avseende samordnades av en och samma myndighet. Utredningen framhåller också att ett inordnande av skogsvårdsstyrelserna i länsstyrelsen skulle kunna underlätta en renodling av den statliga myndighetsrollen om skogsvårdsstyrelsens uppdragsverksamhet samtidigt överläts åt marknadens aktörer.

Trots nämnda fördelar med ett inordnande i länsstyrelserna kom Skogsutredningen fram till att dåvarande Skogsstyrelsen och skogsvårdsstyrelserna borde slås samman till en myndighet. Vidare föreslogs att Skogsstyrelsens styrelse omvandlas till en styrelse med fullt ansvar och att Skogsvårdsstyrelsernas styrelser ersätts av regionala råd.

3.3 Minska antalet län/regioner

Redan under 1960-talet fördes förslag fram att minska antalet län.⁴ Då gällde förslaget att minska antalet län från dåvarande 24 till 15. Därefter har flera utredningar föreslagit en minskning av antalet län eller att delar av länsstyrelsernas verksamhet skulle koncentreras till ett färre antal län.

Med uttryck som ”Återsamla staten” pekade Ansvarskommittén i sitt slutbetänkande *Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft* (SOU

⁴ SOU 1967:20-23, *Ny länsindelning*

2007:10) på behovet av en mer samordnad stat på regional nivå. Kommittén föreslog bl.a. att nya större län och landsting bör bildas. Enligt kommittén är det ett problem att statliga myndigheter har olika regional indelning. Man föreslår därför att regionala indelningar inom staten bör anpassas till en ny länsindelning med väsentligt färre län.

Med utgångspunkt i Ansvarskommitténs kriterier för en ny geografisk indelning föreslås i *Koncentration av länsstyrelseverksamhet* (Ds 2007:28) att verksamhet inom drygt tjugo områden koncentreras till sju länsstyrelser. För närvarande pågår även en utredning om hur länsstyrelsernas interna administrativa verksamheter kan organiseras och samordnas på ett ändamålsenligt sätt (Fi2009/6991).

Vidare tog 2006 års förvaltningskommitté i sitt slutbetänkande *Styra och ställa – förslag till en effektivare statsförvaltning* (SOU 2008:118) upp frågan om den statliga myndighetsstrukturen. Kommittén föreslår att regeringen bör kartlägga myndighetsstrukturen på olika områden, för att spåra överlappningar och målkonflikter. Några myndigheter/ myndighetskoncerner – bl.a. länsstyrelserna – pekas särskilt ut av kommittén.

Förvaltningskommittén anser att det finns skäl att överväga att organisera om länsstyrelserna till betydligt färre myndigheter. Motiv för detta är att ta vara på administrativa stordriftsfördelar, liksom att skapa bättre förutsättningar för en mer likformig indelning av olika myndigheters regionala verksamheter. Kommittén diskuterar inte frågan om ytterligare verksamhetsområden bör inordnas i länsstyrelserna för att underlätta den statliga samordningen på regional nivå.

I ett uppdrag från kommittén har dock Statskontoret redovisat modeller för hur staten regionalt och lokalt kan vara organiserad.⁵ En utgångspunkt i underlagsrapporten är Ansvarskommitténs förslag om ett färre antal länsstyrelser och att statliga myndigheter med regional organisation så långt möjligt ska ha samma regionala indelning som de nya regionkommunerna. Vidare konstateras att en gemensam geografisk struktur bör skapa bättre förutsättningar för att hantera samordningsbehoven när och var de uppstår. Alternativen är att samordningsbehov ska hanteras inom Regeringskansliet, genom samverkan mellan berörda sektorsmyndigheter eller på gräsrotsnivå mellan berörda tjänstemän som ser samverkansbehov. I rapporten föreslås ett antal olika block som statlig verksamhet bör samordnas i gemensamma regioner. Både länsstyrelserna och Skogsstyrelsen ingår i ett miljö-, mark- och fysisk planeringsblock.

2006 års förvaltningskommitté föreslog även att statens tillsynsverksamhet bör koncentreras till länsstyrelserna. Enbart sådan tillsyn som kräver högt

⁵ *Statskontoret, Staten regionalt och lokalt – Modeller för organisation och samverkan* (2008:3).

specialiserad kompetens föreslogs framöver utföras av separata tillsynsmyndigheter.

3.4 Översyn av den statliga regionala förvaltningen

Regeringen har initierat en utredning för att genomföra en översyn av den statliga regionala förvaltningen (dir. 2009:62). Behovet av en översyn har aktualiserats bl.a. i samband med de initiativ som tagits om en ändrad landstingsindelning till följd av Ansvarskommitténs förslag. Regeringen understryker i direktivet vikten av att sådana ändringar växer fram lokalt och regionalt. Vidare påpekas att det är angeläget att få en helhet i synen på den statliga förvaltningens regionala utformning samt eventuella landstingsändringar.

Utredaren ska ge förslag på hur den statliga regionala förvaltningens utformning kan göras tydligare, mer samordnad och ändamålsenlig. Förslag ska innebära förbättrade förutsättningar för dels statlig samordning, dels samordningen mellan staten och den kommunala nivån. Översynen omfattar såväl länsstyrelseorganisationen som hur länsstyrelsens uppgift att, inom sitt ansvarsområde, samordna olika samhällsintressen och statliga myndigheters insatser i länet ska vidareutvecklas och stärkas. Utredaren ska även se över på vilket sätt länsstyrelsens roll som regional samordnare av statlig tillsyn kan vidareutvecklas. Utredarens förslag ska beakta pågående förändringar inom den statliga förvaltningen. För länsstyrelsens del skulle en sådan förändring kunna utgöras av en koncentration av viss verksamhet till ett fåtal länsstyrelser. Utredaren ska vidare överväga om de statliga myndigheternas geografiska indelning bör regleras eller på annat sätt hanteras så att länsgränser efterföljs som indelningsgrund för en regional organisation. Samtidigt sägs att det är viktigt att beakta arten av olika myndigheters uppdrag så att regionindelningen inte motverkar verksamhetens syfte. Förslagen ska innehålla ett kundperspektiv, dvs. statliga myndigheter bör ha en sådan lokal närvaro eller kännedom så att medborgare, kommuner och landsting samt företag erbjuds en god service. Förslagen ska vidare stödja förutsättningarna för tillväxt och en minskad sektorisering.

Enligt tilläggsdirektiv (dir. 2010:12) ska utredaren även utreda de ansökningar om ändrad landstingsindelning som tidigare lämnats till regeringen och som Kammarkollegiet behandlat.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 december 2012.

4 Skogspolitiken idag – mål, organisering och genomförande

4.1 Skogspolitiken

Skogspolitiken vilar sedan 1993 på två jämställda mål, ett produktionsmål och ett miljömål.⁶

Produktionsmålet innebär att skogen och skogsmarken ska utnyttjas effektivt och ansvarsfullt för en uthålligt hög avkastning. Skogsproduktionens inriktning ska ge handlingsfrihet i fråga om användningen av vad skogen producerar.

Miljömålet innebär att skogens naturgivna produktionsförmåga ska bevaras och att en biologisk mångfald och genetisk variation i skogen ska säkras. Skogen ska brukas så att växt- och djurarter som naturligt hör hemma där ges förutsättningar att fortleva under naturliga betingelser och i livskraftiga bestånd. Hotade arter och naturtyper ska skyddas. Skogens kulturmiljövärden samt dess estetiska och sociala värden ska värnas.⁷

Sedan 1993 har miljökvalitetsmål formulerats för vilket miljötillstånd som ska ha uppnåtts inom en generation. Det för skogen och skogsbruket viktigaste av de sexton nu gällande miljökvalitetsmålen är Levande skogar, där Skogsstyrelsen är ansvarig myndighet. Länsstyrelserna och Naturvårdsverket har också viktiga uppgifter för att detta miljömål ska nås. Även andra miljömål har starka kopplingar till skogen och skogsbruket, t.ex. Ett rikt växt- och djurliv, Levande sjöar och vattendrag, Myllrande våtmarker, Bara naturlig försurning och Ingen övergödning.

Riksdagens beslut år 1993 innebar även att politikområdet avreglerades. Skogsägarna fick betydande frihet att själva bedriva ett långsiktigt hållbart skogsbruk. Skatter och avgifter (t.ex. skogsvårdsavgiften) sänktes eller togs bort. Även det ekonomiska stödet till skogsbruket begränsades kraftigt. De krav som ställs enligt skogsvårdslagen ska skogsbruket tillgodose utan statligt ekonomiskt stöd. Staten ger emellertid fortsatt vissa bidrag för natur- och kulturåtgärder.

Skogsbruket har ett ansvar för att bevara skogslandskapets natur- och kulturmiljövärden enligt det s.k. sektorsansvaret. Ansvaret åvilar såväl myndigheter som skogsnäringen. I riksdagens beslut år 1993 angavs inte några

⁶ Prop. 1992/93:226, bet. 1992/93:JoU15, rskr. 1992/93:252.

⁷ www.skogsstyrelsen.se

detaljerade mål för skogspolitiken. Ansvarig myndighet fick enligt riksdagens beslut i uppdrag att ta fram sådana mål. S.k. sektorsmål utarbetades därefter av Skogsstyrelsen, i en process främst med skogsnäringen och Naturvårdsverket. De senaste sektorsmålen togs fram och beslutades år 2005.

Regeringen lämnade 2004 en skrivelse där man redovisade sin syn på skogspolitiken bl.a. mot bakgrund av Skogsstyrelsens uppföljning av skogspolitikkens effekter (SUS 2001). Grunderna för skogspolitiken låg i skrivelsen fast. Regeringen angav områden som borde prioriteras för att fortsatt förbättra genomförandet av den nationella skogspolitiken. I skrivelsen aviserades även en fördjupad, oberoende utvärdering och översyn av skogspolitiken. Därefter tillsattes Skogsutredningen 2004. Utredningen redovisade sitt arbete i betänkandena *Skog till nytta för alla?* (SOU 2005:39) och *Mervärdesskog* (SOU 2006:81).

I den senaste skogspolitiska propositionen (prop. 2007/08:108) lade regeringen fast att en sammanhållen nationell skoglig myndighet behövs för ett resurseffektivt och kvalitetssäkrat genomförande av skogspolitiken och att myndighetens lokala närvaro är viktig. Vidare bedömde regeringen att Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet bör begränsas till att omfatta sådana uppdrag som har tydligt mervärde för att nå skogspolitiska mål.

4.2 Skogsstyrelsen

Skogsstyrelsen är förvaltningsmyndighet för frågor om skogsbruket. Myndigheten ska verka för att landets skogar vårdas och brukas på ett sådant sätt att de beslutade målen för skogspolitiken kan uppnås.⁸

I Skogsstyrelsens instruktion anges tjugo olika uppgifter för myndigheten. De mest centrala i detta sammanhang är att Skogsstyrelsen ska

- verka för att skogen och skogsmarken utnyttjas effektivt och ansvarsfullt så att den ger en uthålligt god avkastning,
- följa skogsbrukets utveckling och vidta lämpliga åtgärder för att följa skogsnäringen,
- leda och samordna de statliga åtgärderna på skogsbrukets område,
- ha ett särskilt sektorsansvar för miljömålsarbetet,
- ansvara för samordning, utveckling, uppföljning, utvärdering, rapportering och information i fråga om miljökvalitetsmålet Levande skogar,
- medverka i genomförandet av politiken för regional tillväxt,

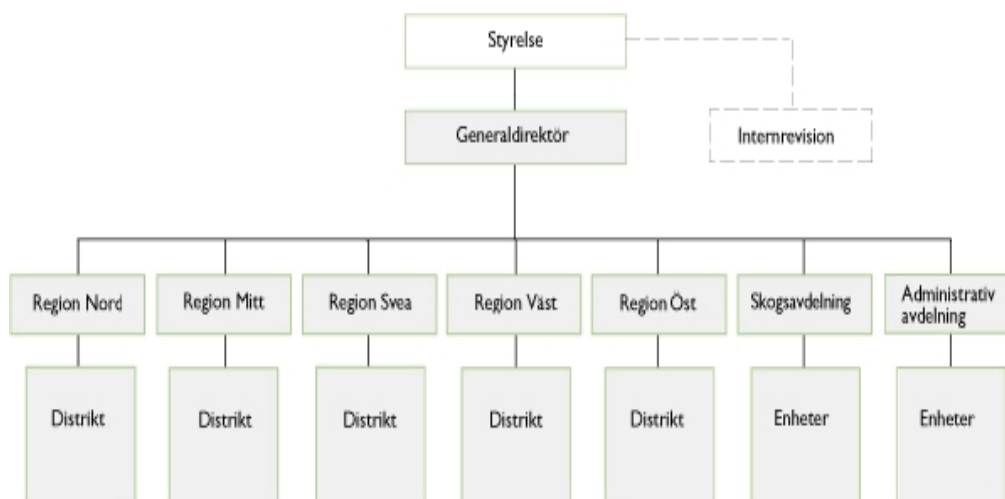
⁸ Förordning (2007:1046) med instruktion för Skogsstyrelsen.

- bedriva rådgivning samt informera om landets skogar och skogsbruk i syfte att främja ett rationellt skogsbruk och biologisk mångfald,
- besluta om statligt stöd till skogsbruket, samt
- i den utsträckning tillgång på medel och personal medger utföra sådana tjänster åt skogsägare som bidrar till en hållbar utveckling av skogarna. Här gäller emellertid vissa begränsningar.

Utöver instruktionen anges uppgifter för Skogsstyrelsen i skogsvårdslagen (1979:429) och skogsvårdsförordningen (1993:1096) samt i miljöbalken (1998:808).

År 2006 blev Skogsstyrelsen en så kallad enmyndighet, genom att de tidigare självständiga, regionala skogsvårdsstyrelserna bildade den nya myndigheten tillsammans med den tidigare centrala myndigheten Skogsstyrelsen. Skogsstyrelsen, vars huvudkontor finns i Jönköping, ledes sedan den 1 januari 2008 av en styrelse med fullt ansvar.

Skogsstyrelsens nuvarande organisation framgår av figuren nedan.

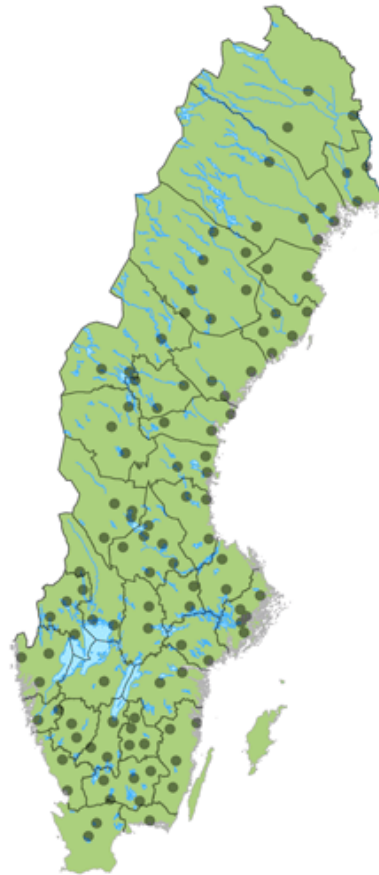
Skogsavdelningen och Administrativa avdelningen arbetar stödjande och är geografiskt spridda i landet. T.ex. är en gemensam redovisningsenhet, som bl.a. hanterar löneadministrationen i myndigheten, centraliserad till Sollefteå. Expertis i olika skogliga frågor kan finnas på skilda platser i landet.

I den nya myndigheten finns fem regioner med totalt 34 distrikt.

Kartan här intill visar distriktsindelningen och på vilka orter Skogsstyrelsen har sina distrikts- och lokalkontor.

Antalet distrikt har minskat från 43 vid bildandet av enmyndigheten till dagens 34. Inget distrikt går nu över dagens länsgränser. I flera län har de tidigare distrikten slagits samman så att ett distrikt omfattar ett helt län. I elva län finns således enbart ett distrikt. Som mest finns fyra distrikt i ett län (Västra Götalands län). I övriga län är antalet distrikt två eller tre. Det kan i ett distrikt finnas flera lokalkontor, vilket ökar den lokala närvaron för myndigheten.

I bilaga 2 redovisas Skogsstyrelsens regionala och lokala indelning i förhållande till nuvarande länsindelning.

4.3 Länsstyrelsen

Länsstyrelserna är 21 statliga organ på regional nivå med ett särskilt samordningsansvar. Varje länsstyrelse är en självständig myndighet direkt underställd regeringen.

Länsstyrelsernas uppgifter är bl.a. att:

- svara för den statliga förvaltningen i länet,
- verka för att nationella mål får genomslag i länet samtidigt som hänsyn tas till regionala förhållanden och förutsättningar,
- arbeta sektorsövergripande och inom sitt ansvarsområde samordna olika samhällsintressen och statliga myndigheters insatser,
- främja länets utveckling och noga följa tillståndet i länet och vid behov underrätta regeringen, samt

- ansvara för de tillsynsuppgifter som beslutats av riksdagen respektive regeringen.⁹

Dessa uppgifter berör en mängd olika sakområden. Exempel på områden som i större eller mindre grad berör Skogsstyrelsens verksamhetsområden är naturvård, miljömål, miljöskydd, kulturmiljö, fiske, jakt, lantbruk, rennäring, regional utveckling, samhällsplanering och vattenverksamhet.

4.4 Skogsägarnas myndighetskontakter – ett uppdrag

Skogsstyrelsen fick i regleringsbrevet för år 2009 i uppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Uppdraget redovisades i rapporten *En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter* (2009).

Uppdraget att utreda skogsägarnas myndighetskontakter ligger i linje med regeringens handlingsplan för regelförenklingsarbete och kraven på ökad myndighetssamverkan. Det föranleddes enligt Skogsstyrelsen av att man behöver se över arbets- och samverkansformerna mellan Skogsstyrelsen och andra myndigheter. Detta med anledning av att det uppdelade myndighetsansvaret för skogsfrågor kan:

- krångla till kontakter och processer för den enskilda skogsägaren,
- leda till svårigheter att veta vilken myndighet man ska vända sig till i olika frågor,
- resultera i lång tid för ärendehantering, och
- leda till varierande praxis mellan olika län och kommuner.

Skogsstyrelsens uppdrag var att:

- analysera och föreslå hur relevant information om skogsbruket från andra myndigheter på ett mer effektivt sätt kan tillhandahållas skogsägare, samt
- föreslå i vilka skogliga frågor, utöver Skogsstyrelsens egna, som myndigheten skulle kunna ha ett samordningsansvar för skogsägare ("En dörr in") och på vilket sätt detta skulle kunna ske.

I utredningen ger Skogsstyrelsens utredare förslag på områden där man menar att det ur ett brett samhällsperspektiv skulle vara effektivt att den egna myndigheten tar ett ökat samordningsansvar. Förslagen inbegriper:

⁹ 1–2 §§ förordningen (2007:825) med instruktion för länsstyrelserna.

- Samverkan mellan myndigheter
- Rådgivning och kunskapsuppbyggnad
- En väg in med en ökad samordning av ärendehandläggningen
- Effektivare informationsflöden, dvs. förslag på hur information kan tillhandahållas skogsägare på ett effektivare sätt än för närvarande.

Därtill föreslår Skogsstyrelsen en fördjupad utredning om ändring av tillsynsansvaret i vissa frågor. Men utredningens förslag syftar i huvudsak till ökad samverkan, tydlighet, enkelhet och ”information som gör nytta”.

Skogsstyrelsen menar att myndigheternas arbete kan synkroniseras bättre och mer effektivt. Med målet att aktuella myndigheter ska agera som en samlad, enhetlig och effektiv aktör, föreslår Skogsstyrelsen fördjupad samverkan. På det nationella planet, ska man lägga upp strategierna och klara ut hur processerna ska bli lättare och effektivare för alla parter. Man ska här även klara ut hur regler ska tolkas och tillämpas. Samverkan inkluderar vidare kompetensfrågor och informationsmaterial. Lokalt handlar det, enligt Skogsstyrelsens utredare, om att odla bra personkontakter, upparbeta rutiner, arrangera kompetenssatsningar och underlätta handläggningen.

Utredaren konstaterar att det ofta är oklart hur regler ska tillämpas i det enskilda ärendefallet. Åtgärdsförslag:

- Tydlig information om hela regelverket via webb, särskilda brevutskick, telefonrådgivning och riktade utbildningsinsatser.
- Tydligare information om vilken särskild hänsyn som skogsägaren måste ta på den enskilda fastigheten.
- Tydligare information om tillämpningen av reglerna i det enskilda fallet via fältrådgivning när det finns stora skyddsintressen.

Skogsstyrelsen har uppfattat att skogsägare upplever det som krångligt att en och samma aktivitet i skogen kan kräva kontakter med flera olika myndigheter. Som ett led i att förenkla kontakter och handläggning föreslås att alla ärenden ska kunna lämnas in på samma sätt oavsett vilken myndighet som kommer att handlägga ärendet. Dvs. det handlar om att tillskapa ”En väg in”. I utredningen föreslås vidare när det gäller fornlämningar och vissa dikesarbeten en fördjupad utredning om ändring av tillsynsansvaret för att undvika att flera myndigheter handlägger samma skogliga åtgärd.

Skogsstyrelsen föreslår en nationell skogsdatabas för att samla och kvalitets-säkra information. Denna information ska kunna tillhandahållas skogsägare, myndigheter, skogsentreprenörer, m.fl.

Skogsstyrelsen konstaterar avslutningsvis att förslagen innebär en utökad och ekonomiskt betungande roll för myndigheten. Skogsstyrelsen menar samtidigt att de förändringar som föreslås i utredningen ger förutsättningar för:

- minskat krångel för den enskilde skogsägaren och effektivare myndighetskontakter,
- bättre skydd för kulturlämningar och hänsynskrävande områden samt
- viss positiv påverkan på skogsproduktionen.

5 Samverkan mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelserna

5.1 Samverkan – funktion, form och förutsättningar

Statskontoret ska i denna uppdragsdel föreslå vilka delar av den lösning som föreslogs för Gotland som är möjliga att tillämpa i andra delar av landet. I linje med de förslag Statskontoret la i uppdragets första del står samverkan på regional/lokal nivå i fokus även här.

Samverkan mellan myndigheter är ingen ny fråga. Men intresset för horisontell samverkan och dess fördelar och nackdelar har tilltagit sedan början av 2000-talet. En samlad begrepps- och teoribildning saknas ännu på området och internationellt stöter man på begrepp som bl.a. *seamless*, *horizontal management*, *joined-up-gouvernement (JUG)*, för samverkansliknande fenomen. Pollitt (2003) definierar samverkan (e.g. *JUG*) som:

“...the aspiration to achieve horizontally and vertically coordinated thinking and action. Through this coordination it is hoped that a number of benefits can be achieved. First, situations in which different policies undermine each other can be eliminated. Second, better use can be made of scarce resources. Third, synergies may be created through the bringing together of different stakeholders in a particular policy field or network. Fourth it becomes possible to offer citizens seamless rather than fragmented access to a set of related services.” (Pollitt 2003)

Vi använder här samverkan i betydelsen av en mer eller mindre permanent arbetsform som bygger på samarbete över organisatoriska gränser – i det här fallet gränserna mellan två myndigheter. Samverkan handlar vidare om att två eller fler verksamheter fungerar och arbetar gemensamt för ett visst syfte.

Ett syfte med samverkan kan vara att söka lösningar på gemensamma problem, t.ex. att få till stånd en effektivare verksamhet och/eller en verksamhet som är mer lättillgänglig för medborgaren. Men samverkan har ofta fler syften. Förutom att hitta lösningar på gemensamma problem kan samverkan bl.a. syfta till att:

- samordna och samutnyttja resurser för effektivare måluppfyllelse,
- reducera dubbelarbete,

- motverka fragmentarisering (icke-avsedda effekter av ökad specialisering och sektorisering i myndighetsvärlden),
- utveckla och få bättre kunskaper om ett problemområde
- förbättra samarbetet,
- bli mer kompletta kompetensmässigt,
- underlätta medborgarnas/företagens kontakt med myndigheterna och
- utveckla rutiner för en smidigare ärendehantering i ärenden som berör och hanteras av fler verksamheter än en.

Samverkan kan variera med avseende på bl.a. graden av integration och interaktion mellan samverkande parter. Olika former av samverkan/samarbete kan sättas i relation till varandra i form av nivåer. Westin (1986) föreslår följande fyra kategorier:

<i>Kollaboration (samverkan)</i>	Bygger på särskiljandet som princip, varje yrkesgrupp upprätthåller sitt ansvarsområde och sin kompetens. Samarbetet sker i vissa former och kring specifika frågor som är klart avgränsade. T.ex. tvärprofessionella team.
<i>Koordination (samordning)</i>	Olika insatser adderas till varandra för att uppnå bästa resultat.
<i>Konsultation (samråd)</i>	Någon från den ena organisationen går in i den andra tillfälligtvis för att delta i en specifik fråga.
<i>Integration (sammansmältning)</i>	Två eller fler enheter slås samman.

Vår fortsatta diskussion rör i huvudsak samverkan/samarbete på den första nivån. Samverkan utgår här från särskiljandets princip, där samarbetet sker i vissa former och kring specifika och klart avgränsade frågor. Övriga kategorier berörs i mindre utsträckning.

Hur och i vilken utsträckning samverkan är formaliserad kan variera. Myndigheterna har en allmän lagstadgad skyldighet att samverka med stöd av § 6 förvaltningslagen. Men samverkan kan ske inom ramen för såväl rättsligt reglerade samverkansorgan som i lösare och icke-reglerade former (Statskontoret 2007).

Att samverkan formaliseras kan skapa mer regelbundenhet och långsiktighet. Samverkan innebär ofta en förändring av arbete och verksamhet. Förändring tar tid bl.a. eftersom flertalet verksamheter kännetecknas av en s.k.

”spårbundenhet”, dvs. det är lättare att göra som man gjort tidigare än att bryta ny mark och göra något nytt (Powell 1991). Handlingar och arbetsformer tenderar alltså att återupprepas även när det finns alternativa och bättre handlingsmöjligheter – t.ex. i form av samverkan – tillgängliga. Regelbundenhet och långsiktighet är därmed viktiga förutsättningar för förändring och en fungerande samverkan. En formalisering av samverkan kan bidra till detta.

Samverkan påverkas vidare av strukturella olikheter såsom aktörers synsätt och perspektiv, organisatoriska förhållanden och regelverk (Danermark 2000:48). När samverkan fungerar väl är olikheter en styrka. Olikheter kan emellertid också utgöra betydande hinder för samverkan.

Hinder

Den begränsade forskningen på området behandlar strukturella, kulturella och psykologiska hinder för samverkan. Hinder uppstår bl.a. till följd av olikheter mellan samverkande parter vad gäller kunskaps- och förklaringsmodeller, regelverk (ansvar, befogenheter m.m.) och organisatoriska förhållanden (Danermark 2000). Olikheter på dessa områden kan bli hinder om man inte identifierar, lyfter fram och diskuterar dem. Hindrande psykologiska faktorer som nämns är bl.a. bristande kommunikation, revirbevakande beteende hos chefer och bland professionella, personmotsättningar grundade i statusfrågor, att samverkan inte upplevs som ömsesidigt fördelaktigt och deltagare som känner osäkerhet i sina yrkesroller.

Drivkrafterna bakom samverkan är i många fall kopplade till ekonomi. Detta behöver inte utgöra något hinder. Däremot om det finns ”en dold agenda där syftet med samverkan är besparingar i den egna verksamheten (s.k. Svarte Petter-spel)” kan det försvåra eller ödelägga samverkan (Danermark 2004:21). Förhållandet mellan samverkan och resurser innefattar en paradox: samverkan kan skapa grund för ett effektivt resursutnyttjande. Samtidigt är inte sällan begränsade resurser ett avgörande hinder för att samverkan ska komma till stånd. När tid och pengar att samverka och utveckla nya arbetsformer saknas, tenderar verksamheterna att tillskriva varandra ansvaret för vissa problemområden (Myndigheten för skolutveckling m.fl., 2007:45).

Framgångsfaktorer

En central framgångsfaktor för samverkan är aktivt och gränsöverskridande ledarskap. Samverkan ses som en mycket viktig ledningsuppgift. Det aktiva ledarskapet avser både ledningen för verksamheten i stort och ledningen av ett konkret samverkansprojekt (Qvist 2005). Viktigt är också stöd från centrala myndigheter.

Andra framgångsfaktorer är tydlighet och struktur. Målen med samverkan måste vara tydliga, möjliga att uppnå och därtill måste samverkande parter

uppfatta att det föreligger ett behov av samverkan utifrån respektive verksamhets intressen. Tydliga roller och förväntningar på varandra, tydliga gränser mellan kompetens- och ansvarsområden och tydliga samverkansrutiner nämns också som centrala framgångsfaktorer. Samverkande parter behöver också i någon utsträckning ha en samsyn. Samsyn handlar i hög grad om en gemensam värdegrund. ”En viss grad av gemensam problemförståelse är nödvändig för att samverkan ska kunna fungera.”(Myndigheten för skolutveckling m.fl. 2007:47).

5.2 Enkät – genomförande

Som utgångspunkt för Statskontorets bedömning och förslag i denna uppdragsdel har vi genomfört en kartläggning av hur Skogsstyrelsens distrikt och länsstyrelserna samverkar i skogliga frågor lokalt/regionalt ute i landet idag. Syftet var att ta fram en bild av förekomst och form av befintlig samverkan såväl som av hur samverkan upplevs fungera av respektive myndighet. Förutom befintlig samverkan innefattade kartläggningen även att identifiera de behov av och möjligheter till utökad samverkan som länsstyrelserna respektive Skogsstyrelsen ser.

Kartläggningen genomfördes via en web-enkät (bilaga 3–5).¹⁰ Enkäten skickades till alla länsstyrelser/länsråd i landet (frånsett Länsstyrelsen i Gotlands län), till antalet 20 stycken, och till samtliga distriktschefer inom Skogsstyrelsen, d.v.s. 39 stycken. Trots relativt kort svarsdatum blev svarsfrekvensen hög. Efter ett ordinarie och två påminnelseutskick hade svar från 18 länsstyrelser (90 procent) respektive 36 distriktschefer (92 procent) inkommit. Samtliga av Skogsstyrelsens distrikt (34 st) är representerade i data.¹¹

Vi har alltså studerat hur *befintlig samverkan* mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsedistrikt ser ut i landet, med avseende på vilka frågor man samverkar kring, vilka former samverkan sker i och hur respektive myndighet uppfattar att samverkan fungerar generellt och mer specifikt. Vi har också sökt identifiera de *behov av och möjligheter till utökad samverkan* som länsstyrelserna respektive Skogsstyrelsen ser framöver. Därtill har vi tittat närmare på vad myndigheterna själva ser som *faktorer som underlättar respektive försvårar samverkan*. Inom ramen för uppdraget har vi haft begränsade möjligheter att göra en länsvis analys av hur man samverkar i respektive län. Analysen rör sig följaktligen på en samlad myndighetsnivå snarare än på specifik geografisk läns- eller distriktsnivå.

¹⁰ I bilagorna 3–4 redovisas brev och frågor till länsstyrelserna. Motsvarande frågor ställdes till Skogsstyrelsens distriktschefer.

¹¹ Enkäterna skickades till 39 distriktschefer enligt adresslista från Skogsstyrelsen. Antalet distrikt har idag minskat till 34 stycken. Vår tolkning är att tidigare distriktschefer i sammanslagna distrikt fortsatt innehar titeln distriktschef.

5.3 Befintlig samverkan

I det följande diskuterar vi i vilka frågor och i vilken omfattning som de båda myndigheterna säger sig samverka samt vilka former denna samverkan sker genom. Därefter redovisas hur myndigheterna uppfattar att samverkan fungerar generellt såväl som i specifika frågor.

5.3.1 Myndigheternas samverkansområden

Genomgången av enkätdata visar att det redan i dag finns en omfattande och mångfacetterad samverkan inom många områden mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsedistrikt.

I den enkät som myndigheterna besvarat listades följande elva möjliga samverkansområden:

1. Jakt, vilt och skador
2. Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden
3. Omläggning av skogsmark för annan markanvändning
4. Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden
5. Avsättningar, dvs. formellt områdesskydd
6. Forn- och kulturlämningar
7. Skogsdiken
8. Landsbygdsprogrammet
9. Samråd enligt MB 12:6
10. Inventering av naturvärden
11. Skogens sociala värden

För varje enskilt område rapporterar minst 80 procent av distrikten samverkan med Länsstyrelsen. På fem områden (4–8) anger samtliga länsstyrelser att man samverkar med Skogsstyrelsens distrikt. Med undantag för två områden (2 och 11) uppger drygt 70 procent av länsstyrelserna samverkan på övriga områden.

Drygt 60 procent av distrikten respektive 80 procent av länsstyrelserna säger sig vidare samverka i frågor utöver de elva som var listade i enkäten. Frågor som myndigheterna säger sig samverka kring¹² utöver ovanstående är bl.a:

- Miljömål – Levande skogar – områdesskydd – naturvård
- Vattenfrågor
- Fysisk planering
- Kulturmiljö
- Regional utveckling

¹² Myndigheternas svar har grupperats i vidare kategorier. Gränserna mellan redovisade samverkansområden är inte varandra helt uteslutande. I flera fall överlappar områden varandra.

- Övrigt, t.ex. omarrondering, avverkningsfrågor, informationssatsningar och övervakning av granbarkborre

Redovisningen ovan visar att samverkan mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsedistrikt idag sker på många olika områden. Samverkan förefaller också vara relativt utbredd och omfattande i flera frågor. Samtliga länsstyrelser och distrikt uppger t.ex. att de samverkar i frågor som avsättningar (dvs. formellt områdesskydd) och forn- och kulturlämningar. Andra frågor kring vilka det stora flertalet länsstyrelser och distrikt samverkar är miljömål, skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden, skogsdiken och samråd enligt MB 12:6.

De listade områden där flest länsstyrelser och distrikt angett att man inte samverkar är skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden, omläggning av skogsmark och skogens sociala värden. Det sistnämnda är det område där samverkan är minst förekommande. 41 procent av länsstyrelserna och nästan 20 procent av distrikten uppger att man inte samverkar kring skogens sociala värden.

Endast fem procent av länsstyrelserna respektive 25 procent av distrikten anger att man inte samverkar i några frågor utöver de listade i enkäten.

5.3.2 Former för samverkan

Knappt 60 procent i respektive myndighet uppger att dagens samverkan är formaliserad genom någon typ av avtal eller överenskommelse. Samverkan kan vara såväl rättsligt som förhållandevis löst reglerad mellan samverkansorgan. Hur och i vilken grad samverkan mellan Skogsstyrelsedistrikt och länsstyrelserna är formaliserad framgår inte av enkätsvaren. Andra studier har visat att lösare former av samverkan är vanligare på kommunal nivå (Statskontoret 2007). Fokus i denna studie är regional/lokal nivå och utifrån hur länsstyrelser och Skogsstyrelsedistrikt själva beskriver formerna för samverkan, förefaller den i huvudsak relativt löst reglerad.

En vanligt förekommande form av samverkan mellan myndigheterna är olika typer av möten och gemensamma aktiviteter. Förutom regelbundna kontakter på handläggarnivå förekommer i flera fall regelbundna möten på chefsnivå. Därtill har man regelbundna samverkansmöten, gemensamma kalibreringar i fält och annan projektsamverkan. Man samverkar också i olika samrådsorgan, såsom Rådet för Landsbygdsutveckling, Regionalt samverkansråd, regionalt/lokalt sektorsråd m.fl.

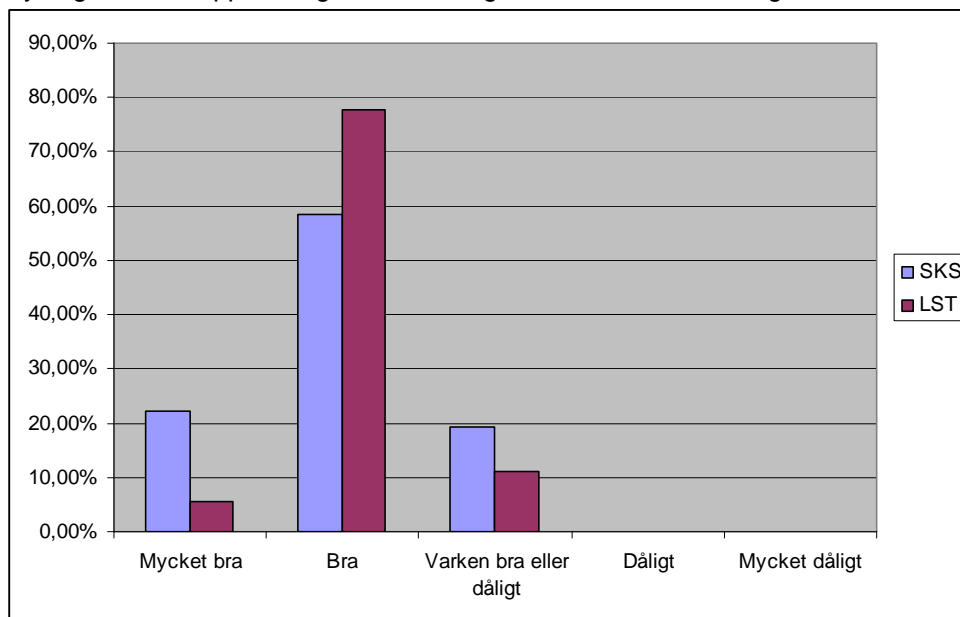
Utöver vardagliga handläggarkontakter förefaller den vanligaste samverkansformen vara arbetsgrupper för olika skogsrelaterade frågor. Dessa frågor kan vara av generell eller mer specifik/lokalanknuten karaktär. Arbets-

grupper finns t.ex. för miljömål, naturvård, kulturmiljövård, vattenfrågor, hotade arter (ÅGP) och omarronderingsfrågor.

5.3.3 Hur fungerar samverkan?

En klar majoritet av länsstyrelser och distrikt uppger att samverkan mellan myndigheterna sammantaget fungerar bra eller mycket bra.

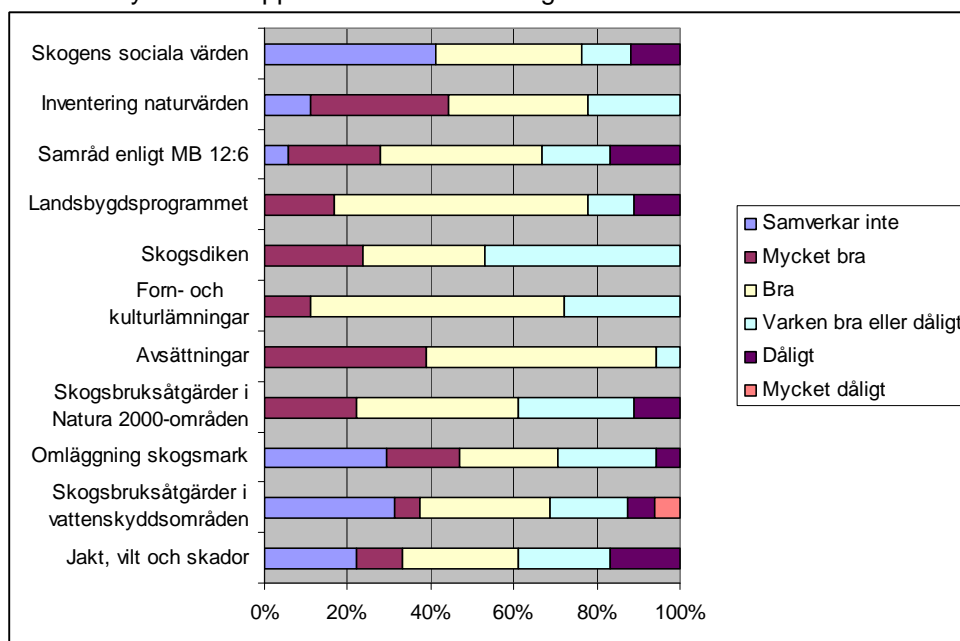
Myndigheternas uppfattningar om befintlig samverkan sammantaget

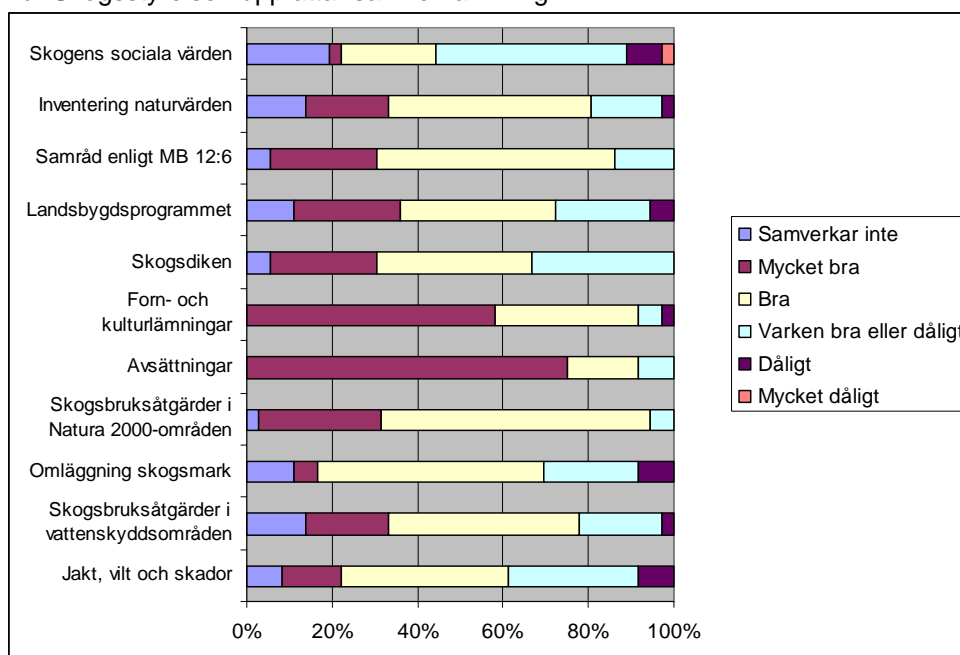
Vart femte distrikt tycker att samverkan fungerar mycket bra. Länsstyrelserna är lite mer försiktiga och uppger i huvudsak att samverkan fungerar bra. Ingen länsstyrelse och inget distrikt anser emellertid att samverkan fungerar dåligt eller mycket dåligt.

Länsstyrelser och distrikt har även likartade uppfattningar angående hur samverkan fungerar med avseende på specifika frågor. I några frågor skiljer sig myndigheternas uppfattningar emellertid åt.

Hur Länsstyrelserna uppfattar samverkan kring:

Hur Skogsstyrelsen uppfattar samverkan kring:

Skogsstyrelsen anger i högre grad än länsstyrelserna att samverkan fungerar mycket bra vad gäller avsättningar (75 procent respektive 39 procent) såväl som forn- och kulturlämningar (58 procent respektive 11 procent). Inkluderar vi även svarsalternativet "Bra" ser vi emellertid att båda myndigheterna uppger att samverkan fungerar väl på dessa områden.

Ett par länsstyrelser upplever att den befintliga samverkan kring skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden fungerar dåligt. Endast ett distrikt anser att samverkan fungerar dåligt. Två tredjedelar av distrikten anger däremot att samverkan fungerar bra eller mycket bra på detta område.

Genomgången visar alltså relativt små avvikelser i hur länsstyrelserna respektive Skogsstyrelsens distrikt upplever att samverkan fungerar myndigheterna emellan. Man har i princip samma – relativt positiva – bild av hur samverkan fungerar idag.

Myndigheterna tycks även dela uppfattning kring varför samverkan fungerar bra, när den gör det. Goda personrelationer mellan berörda tjänstemän återkommer hos både länsstyrelser och distrikt som en central förklaring. Att aktuella parter ser behov av och vinsterna med samverkan samt delar en vilja och lojalitet för att nå ett gemensamt bra resultat är också viktigt, enligt myndigheterna. En samsyn på hur frågor ska lösas och gemensam värdegrund är andra faktorer som lyfts fram. Vidare framhålls vikten av regelbundna möten och avstämningar mellan myndigheternas chefer. När- och samlokalisering är en annan faktor som nämns i sammanhanget.

Många länsstyrelser hänvisar till en lång tradition av samverkan i olika frågor och menar att det lett till och underlättat god samverkan. Även bland distrikten hänvisas till en samverkanstradition i något fall. I huvudsak framhåller dock distrikten – i likhet med flera länsstyrelser – att en god samverkan fås genom återkommande och regelbunden kontakt, gemensamma övningar och konstruktiv kommunikation och dialog. En distriktschef formulerar det som följande: ”Vikten av att träffas och lära känna varandra kan inte nog understrykas.” Det faktum att distrikt utför skötseluppdrag åt länsstyrelsen anses också bidra till att samverkan fungerar bra.

En skiljelinje framträder emellertid när det gäller länsstyrelsernas respektive distriktens förståelse av varför samverkan *inte* fungerar. Distrikten framhåller här faktorer som prestige, vem som ”äger” frågan, ”storebrorsmentalitet”, otydliga roller och olika företagskulturer. Man menar också att stor omsättning och omflyttning av personal minskar förmågan till samarbete.

Några av ovan nämnda förklaringar förekommer även i länsstyrelsernas enkätsvar. Många länsstyrelser menar dock att mycket av det som försvårar samverkan med Skogsstyrelsen är Skogsstyrelsen. Flera länsstyrelser framhåller att den bristfälliga samverkan bottnar i att Skogsstyrelsens regionala indelning inte överensstämmer med vare sig länens eller jordbrukets samverkansregioner. Skogsstyrelsens ombildning till en myndighet har – tillsammans med en stark central styrning från huvudkontoret i Jönköping – också försvårat olika typer av samverkan mellan myndigheterna på regional/lokal nivå. Några länsstyrelser anser att Skogsstyrelsen inte har förstått sin roll inom landsbygdsutvecklingen och att myndigheten har ett alltför ”snävt

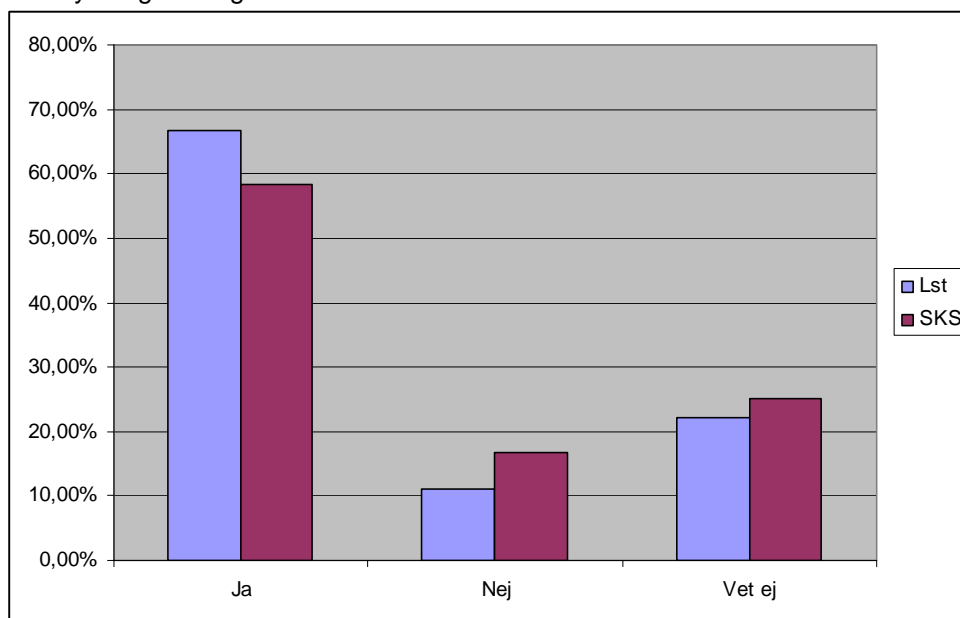
skogligt perspektiv”. Myndigheternas olika perspektiv och regionala ansvar i vissa frågor lyfts också fram och anses resultera i att man i aktuella frågor saknar gemensamt fokus.

Bristande resurser (ekonomiska, tid, personal, kompetens m.m.) är slutligen något som både länsstyrelser och distrikt framhåller som en förklaring till när samverkan inte fungerar optimalt.

5.4 Utvecklad samverkan framöver

Redovisningen ovan visar att myndigheterna har en förhållandevis omfattande, mångfacetterad och i flera avseenden välfungerande samverkan redan idag. En klar majoritet av länsstyrelser (67 procent) och distrikt (58 procent) anser emellertid att det finns frågor där utvecklad samverkan är önskvärd.

Finns ytterligare frågor där utvecklad samverkan är önskvärd?

Båda myndigheterna ser alltså fördelar med utvecklad samverkan inom ramarna för sina verksamheter. Länsstyrelserna är här något mer positiva än distrikten. De utvecklingsmöjligheter som man pekar på i enkäterna handlar i huvudsak om att utveckla samverkan över befintliga ansvarsgränser. Men det handlar också, främst från länsstyrelsernas sida, om organisationsförändringar och ändrade ansvarsgränser.

5.4.1 Utvecklad samverkan över befintliga ansvarsgränser

Sakverksamhet

Områden kring vilka myndigheterna ser en utvecklad samverkan som önskvärd är bl.a:

- naturvårdsområdet (inklusive bl.a. miljömål och områdesskydd)
- kulturmiljö,
- vattenfrågor,
- Landsbygdsprogrammet,
- regional utveckling,
- lag- och regeltillämpning (gällande t.ex. markavvattning/ dikesrensning, 12 kap 6§ MB och ärendehantering), och
- annat (t.ex. jakt, vilt och skador, EU-ansökningar och klimatarbete).

De områden som myndigheterna önskar se en utvecklad samverkan kring är många. Intresset för utvecklad samverkan förefaller gälla, som en distriktschef uttrycker det: ”alla för myndigheterna gemensamma områden.” Påfallande ofta är det också områden kring vilka länsstyrelser och Skogsstyrelse-distrikt – i större eller mindre utsträckning – redan samverkar. Två tolkningar är här möjliga. Länsstyrelser och distrikt som redan samverkar i aktuella frågor kan uppleva behov av att utveckla vidare, fördjupa och förbättra samverkan kring dessa ytterligare. Resultatet kan också vara uttryck för att de länsstyrelser respektive distrikt som ännu inte har en utvecklad samverkan i aktuella frågor de facto önskar en utveckling i denna riktning. Våra möjligheter att inom ramen för uppdraget analysera data på ett sådant sätt att vi kan sluta oss till den ena eller andra tolkningen är begränsade. Tolkningarna utesluter emellertid inte varandra och båda förefaller rimliga.

Samverkan av administrativ karaktär

Även på en mer organisatorisk och administrativ nivå ser man utvecklad samverkan som önskvärd. I detta sammanhang handlar det om ökad samverkan kring bl.a:

- informationsutbyte,
- utveckling och utbyte av kompetenser,
- lokaler och funktioner, samt
- en väg in för skogsägarna.

50 procent av alla distrikt och 61 procent av länsstyrelserna uppger att man redan samverkar kring informationsutbyte. Trots detta anger båda myndigheterna att det finns behov av och önskemål om ett utvecklat utbyte av data-

baser på respektive myndighet. Utbyte av GIS-baserad information och inventeringsdata framhålls som särskilt önskvärt.

Såväl länsstyrelser som distrikt ser vidare fördelar med och möjligheter till utveckling och utbyte av kompetenser mellan myndigheterna. Några länsstyrelser (28 procent, bl.a. Jämtlands län) och distrikt (11 procent) uppger att man redan har viss samverkan vad gäller kompetensutbyte. En länsstyrelse föreslår en slags utbytestjänstgöring. Förslaget ligger i linje med ett distrikts förslag – att myndigheterna kan låna personal av varandra till vissa projekt under en viss tid.

Även vad gäller gemensamma lokaler och vissa funktioner ser myndigheterna betydande fördelar med utökad samverkan. Flera konstaterar dock att dessa fördelar finns i teorin, men att möjligheterna är begränsade av praktiska skäl. Ett hinder som nämns från länsstyrelsehåll är Skogsstyrelsens geografiska indelning. Man tycker att Skogsstyrelsen bör göra en översyn av myndighetens regionindelning och distriktsgränser. Den aktuella länsstyrelsen menar att en samordning av distriktsgränserna med länen skulle underlätta samverkan mellan myndigheterna. Inom ramen för myndigheternas nuvarande geografiska indelning uppger både enskilda distrikt och länsstyrelser att respektive länsstyrelse skulle kunna nyttja Skogsstyrelsens kontor som lokalkontor på andra orter än residensstäderna. På så sätt skulle Länsstyrelsens lokala närvaro öka.

Slutligen är intresset också mycket stort hos båda myndigheterna att utveckla samverkan på ett sådant sätt att man tillsammans skapar ”en väg in för skogsägarna”. 61 procent av såväl länsstyrelser som distrikt ser stora fördelar/möjligheter med utvecklad samverkan på detta område. Ett par länsstyrelser påpekar dock att ”En väg in” i praktiken förutsätter samverkan med fler myndigheter än bara Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen.

5.4.2 Former för samverkan – ändrade ansvarsgränser?

Länsstyrelserna och distrikten framhåller olika lösningar när det kommer till myndigheternas organisation och hur formen för samverkan myndigheterna emellan bör utvecklas. Skiljelinjen följer delvis av att myndigheterna har olika bilder av och förklaringar till när samverkan inte fungerar tillfredsställande.

Distrikten

De utvecklingsmöjligheter kring samverkan som Skogsstyrelsens distrikt framhåller gäller i första hand att tydliggöra myndigheternas roller och befintliga ansvarsgränser. För distrikten handlar det inte om att förändra och skapa nya organisationsformer eller ansvarsgränser. En distriktschef menar att man tvärtom får bättre samverkan ”genom att två fristående starka orga-

nisation bibehålls och täcker fler intressanta och viktiga områden inom de areella näringarna.”

Flera distrikt eftersöker istället ett tydliggörande av myndigheternas roller och ansvar i stort och smått. Det kan handla om vem som har vilket ansvar i ett ärende, men också om vilken organisation som håller i och ansvarar för GIS. Distrikten menar också att samverkan kan förbättras genom tätare kontakter av olika slag mellan myndigheterna. Ökad interaktion, fler träffar av olika slag, fler personliga kontakttillfällen, t.ex. genom gemensam kompetensutveckling, och en kontinuerlig dialog lyfts fram som de viktigaste sätten att utveckla samverkan myndigheterna emellan.

En distriktschef tar indirekt upp frågan om eventuella förändringar av organisation och ansvarsfördelning. Denne konstaterar att ”Skogsstyrelsens distrikts lokalkontor skulle också kunna utföra uppgifter åt både Skogsstyrelsen och länsstyrelsen. Skogsstyrelsedistrikt utför redan idag tillsyn av forn- och kulturlämningar ibland. Det skulle kunna utvecklas.” Enligt distriktschefen skulle en sådan lösning resultera i minskade resor, underlag för mer personal i avlägsna orter och effektivare service.

Länsstyrelserna

Länsstyrelserna menar också att samverkan bör utvecklas genom tätare kontakter mellan myndigheterna på olika nivåer. Även de framhåller goda personrelationer som en viktig del i en utvecklad och förbättrad samverkan med Skogsstyrelsen. I fråga om den fortsatta utvecklingen kring skogliga frågor lägger emellertid många länsstyrelser tyngdpunkten på förändrade ansvarsgränser mellan myndigheterna.

Några länsstyrelser vill samla ansvaret för områdesskydd och som behörig myndighet i Landsbygdsprogrammet, hos en myndighet, nämligen länsstyrelsen. En länsstyrelse påpekar emellertid att myndigheternas arbete med naturskydd ”... även i framtiden [bör] vara åtskilt. Detta för att naturvårdstänkandet även i fortsättningen så mycket som möjligt ska bli kvar på Skogsstyrelsen samt att de som skogsorganisation ofta har lättare att få igenom formellt skydd (biotopskydd och naturvårdsavtal) än vad länsstyrelsen har.”

En annan länsstyrelse anser att miljömålsarbetet försvåras av att Skogsstyrelsen har huvudansvaret för ett av delmålen, medan länsstyrelsen har resten på regional nivå. Alla miljömål borde istället ligga på en regional myndighet dit den skogliga kompetens som behövs tillförs. Några länsstyrelser framhåller att den regionala delen av Skogsstyrelsen bör läggas samman med länsstyrelserna. Förutom att underlätta för markägaren skulle detta, menar man, ”påtagligt effektivisera verksamheten och förbättra måluppfyllelsen sett ur ett helhetsperspektiv”. En integrering av distrikten i länsstyrelsen vad avser deras nuvarande myndighetsdel är ett annat förslag från länsstyrelser-

nas sida. Slutligen presenterar två länsstyrelser ett mer genomgripande förändringsförslag som innebär en organisatorisk sammanläggning av länsstyrelserna och Skogsstyrelsedistriktet samt Skogsstyrelsens huvudkontor med Naturvårdsverket.

5.5 Förutsättningar och utmaningar

Sammantaget visar kartläggningen att det sker en relativt omfattande samverkan mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsedistrikt redan idag. Samverkan spänner över åtskilliga sakområden och varierar i omfattning och form. En del frågor har nationell relevans och spridning. Andra har en tydligare lokal prägel och anknytning. Hur man uppfattar att samverkan fungerar varierar på enskilda områden mellan länsstyrelsen och Skogsstyrelsen såväl som inom dessa kategorier. Samverkan verkar dock överlag fungera bra.

Utifrån enkätsvar och litteratur på området bedömer vi att rådande förutsättningar för samverkan mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelsen är goda. Bland såväl länsstyrelser som distrikt ser man gemensamma behov, intressen och nytta med samverkan. Bl.a. nämns ökad helhetssyn som en möjlighet i sammanhanget. Uppfattningen om helhetssyn utgår i materialet från särskiljandets princip. Myndigheterna är olika, härigenom kompletterar man varandra och olikheterna blir en tillgång. En distriktschef formulerar det som att:

”Skogsstyrelsen har en bra samverkan med länsstyrelsens olika enheter, ibland minst lika god som den interna samverkan mellan Länsstyrelsens egna enheter. Det kan bero på att vi är olika myndigheter som känner respekt för varandras ansvarsområden/kompetenser och därmed är mer öppna för en dialog med ömsesidig respekt.”

Att samverkande parter har en samsyn och en i någon mån gemensam problemförståelse är en förutsättning för god samverkan. Detta betyder inte att olikheterna i verksamheternas uppdrag, kompetens och synsätt ska suddas ut. Men man behöver skapa en gemensam bild av vad som ska göras, hur det ska göras och hitta gemensamma begrepp för detta. Vår bedömning är att en sådan process pågår i flera fall.

Samsyn förutsätter och skapas vidare genom kontaktytor, regelbunden kommunikation samt utarbetade former och rutiner för samverkan. I flera distrikt och län förefaller samverkan på regional/lokal nivå vara förankrad också vad gäller former och samverkansrutiner. Det är emellertid viktigt att samverkan därtill är förankrad på ledningsnivå, både lokalt och centralt. Samverkan är en ledningsfråga och en fråga som berör samtliga verksamhetsnivåer.

En annan viktig förutsättning, nära knuten till ledningsfrågan, är att målen för samverkan är tydliga och genomförbara. Vid samverkan föreligger en risk att berörda parter hamnar i och/eller upplever målkonflikt. Det kan handla om att verksamhetsmål krockar med målet/n för samverkan. Det kan också handla om en konflikt mellan olika myndigheters verksamhetsmål.

Den samlade bilden är alltså att samverkan mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsen på distriktsnivå fungerar förhållandevis bra. Samtidigt ser myndigheterna en utvecklad samverkan på flera områden som önskvärd. Mot bakgrund av en sådan utvecklingsprocess kan det avslutningsvis vara värt att fundera över hur de olika parterna går in i denna. Vad bär man med sig in i samverkan? Vilken vilja och vilket handlingsutrymme har respektive organisation i praktiken att utveckla samverkan? Svaren på dessa frågor är kopplade till hur relationen mellan samverkande parter sett ut över tid och ser ut idag.

I kapitel 3 redovisade vi en översiktlig bild av utredningar och tidigare uttalanden av betydelse för länsstyrelsen och Skogsstyrelsen, deras positioner och relationen dem emellan. Myndigheternas enkätsvar kring samverkan i dag är bitvis en spegling av den föränderliga historia under vilken deras positioner och relation formats. Dvs. hur länsstyrelserna och Skogsstyrelsen förhåller sig till samverkan och till varandra idag kan delvis förstås genom deras gemensamma historia.

Som vi redan diskuterat är länsstyrelserna mer positiva till utvecklad samverkan än distrikten. Samtidigt föreslår flera länsstyrelser att myndigheternas ansvarsgränser ändras så att delar av Skogsstyrelsens nuvarande uppgifter och ansvarsområden läggs över på länsstyrelsen. Skogsstyrelsens distrikt tar inte direkt upp någon ändring av ansvarsgränser. Myndigheternas olika förhållningssätt antyder möjligen att relationen mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelserna är asymmetrisk. Dvs. att samverkande aktörer – utifrån sin gemensamma historia och nuvarande respektive positioner – har olika behov av och intresse för samverkan. Om asymmetrin mellan samverkande parter är betydande, kan det innebära att det blir viktigare att markera revir än att organisera verksamheten på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Ett sådant förhållande skulle därmed kunna försvåra en utvecklad samverkan.

6 Förslag

Av de svar vi fick i enkäten till länsstyrelserna och till Skogsstyrelsens distrikt framgår att det redan i dag finns en omfattande samverkan mellan myndigheterna. Vidare ger svaren stöd för att denna samverkan bör utvecklas inom en rad områden.

En utvecklad samverkan i sakverksamheten kan ske på i huvudsak två olika sätt. Det första alternativet är att ansvaret för större eller mindre delar av de verksamheter där samverkan bör ske förs till endera länsstyrelserna eller Skogsstyrelsen. Det andra alternativet är att, med befintlig ansvarsfördelning som grund, utveckla samverkan mellan organisationerna. I enkätsvaren finns förslag som stödjer samverkan på båda dessa sätt. Statskontorets tolkning av uppdraget betyder att vi i det följande inte behandlar frågan om att föra över ansvaret för hela eller delar av verksamheten till annan myndighet.

De förslag vi i fortsättningen diskuterar utgår dels från de förslag vi lämnade i den tidigare delrapporten, dels från de svar vi fått i Statskontorets enkät. De former av samverkan vi i fortsättningen behandlar kan sorteras under två rubriker:

- Samarbete över befintliga ansvarsgränser
- Administrativ samverkan

Administrativ samverkan, gäller samverkan kring olika typer av stöd till kärnverksamheten. Det kan t.ex. gälla lokaler och stödfunktioner som vaktmästeri, reception etc.

I avsnitt 5.1 redovisades en indelning av olika former av samverkan beroende på hur denna samverkan sker. De begrepp som användes där var separation (icke-samarbete), koordination (samordning), kollaboration (samverkan), integration (sammansmältning) och konsultation (samråd).

Utifrån dessa begrepp kan konstateras att den nuvarande samverkan varierar och att exempel på alla dessa former finns förutom integration (sammansmältning).

För att anknyta dessa olika förslag till de rubriker som angavs ovan kan sägas att administrativ samverkan innebär koordination (samordning). Det vi här kallar samarbete över befintliga ansvarsgränser kan ske på flera sätt. De begrepp som här bäst beskriver dessa sätt är koordination (samordning), kollaboration (samverkan) och konsultation (samråd).

6.1 Samverkan över befintliga ansvarsgränser

6.1.1 Förutsättningar för samverkan

Samverkan mellan olika organisationer kan som beskrivits tidigare ske på olika sätt. Samtidigt kan konstateras att samverkan kan underlättas om vissa förutsättningar finns på plats.

I Statskontorets årsbok 2007¹³ anges några olika förutsättningar som bör vara uppfyllda för att verksamhet som bedrivs inom ramen för en samverkansorganisation ska kunna fungera effektivt. Dessa förutsättningar handlar om

- lagstiftning och regelverk,
- ekonomiska förutsättningar,
- organisation,
- styrning,
- kulturella faktorer och
- incitament och drivkrafter.

När det gäller organisation och ansvarsfördelning är den interna styrningen viktig. Chefer bör ge legitimitet åt samarbetet. Det måste också finnas ett stöd centralt för samverkan på lokal nivå om samverkan är frivillig. Det behövs ofta en lämplig styrning av verksamheten internt vid de samverkande myndigheterna. Lämpliga former för arbets- och ansvarsfördelning mellan parterna bör utformas. Det kan också innebära att utarbeta gemensamma arbetsmodeller där de samverkande parternas ansvar preciseras, ta fram manualer för stödverktyg och utbilda personal. Formaliserade överenskommelser om hur samverkan ska ske stödjer regelbundenheten och långsiktigheten i samverkan.

En annan aspekt av organisationen är den geografiska indelningen av myndighetens verksamhet. Samverkan kan antas underlättas av en gemensam geografisk indelning.

Regeringens styrning är viktig för att samverkan ska fungera väl. Till denna styrning hör

- tydlig ansvarsfördelning mellan de samverkande parterna,
- samordnade mål för del olika aktörerna så att målkonflikter undviks,
- önskad prioritet för samverkan i relation till annan verksamhet,
- tydliga mål för samverkan och
- intern samordning inom Regeringskansliet.

¹³ Statskontoret, Statsförvaltning i förändring – möjligheter och utmaningar (Statskontorets småskrifter 2)

När myndigheter samverkar är det relevant att ställa lika stora krav på demokratisk kontroll, rättssäkerhet, effektivitet och möjligheter till styrning och uppföljning som hade ställts om motsvarande verksamhet hade bedrivits i en mer traditionell verksamhetsform.

6.1.2 Geografisk indelning

Som beskrivits i kapitel 3 har Skogsstyrelsen en regional och lokal organisation som i en del fall inte stämmer överens med den nuvarande länsindelningen. De förändringar som under senare år gjorts i Skogsstyrelsens distriktsindelning har inneburit att indelningen i högre grad överensstämmer med nuvarande länsindelning. Inget distrikt går nu över en länsgräns. I ungefär hälften av länen finns ett av Skogsstyrelsens distrikt. I övriga län är det fråga om två till fyra distrikt. Skogsstyrelsens regioner, som är fem till antalet, sammanfaller inte med nuvarande länsindelningar.

I flera enkätsvar föreslås att Skogsstyrelsens region- och distriktsindelning ska ses över för att underlätta samverkan med länsstyrelserna. Statskontoret delar denna uppfattning. Eftersom den statliga regionala organisationen ses över tillsammans med den nuvarande länsindelningen med inriktning att bilda färre län är det inte självklart vad som på sikt är en lämplig lokal och regional indelning inom Skogsstyrelsen.

Med nuvarande länsindelning är det en fördel att Skogsstyrelsens distrikt sammanfaller med eller, i de län som har flera distrikt, samordnas i förhållande till den aktuella länsstyrelsen. Är det flera distrikt inom ett län kan samordning av deras kontakter med länsstyrelsen ske av distrikten själva eller med hjälp av regionkontoret. Vid förändringar i distriktsindelningen bör en geografisk indelning eftersträvas som i så stor utsträckning som möjligt sammanfaller med länsindelningen.

När det klarnar hur en ny länsindelning kommer att se ut bör Skogsstyrelsens regionala och lokala indelning ses över i förhållande till den och till övrig statlig regional förvaltning. Ett alternativ kan då vara att låta regionerna följa den nya länsindelningen.

6.1.3 Samverkan i sakverksamheten

Av enkätsvaren framgår att det finns många olika frågor i sakverksamheten där samverkan kan utvecklas mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelserna. Statskontoret föreslår att Skogsstyrelsen och de centrala myndigheter som har ansvar för respektive fråga får i uppdrag att utveckla former och rutiner för hur denna närmare samverkan kan genomföras inom följande områden:

- naturvård,
- kulturmiljövård,

- Landsbygdsprogrammet,
- vattenfrågor,
- fysisk planering och
- regional utveckling.

Här ska dessa områden kommenteras något utifrån de svar som getts i vår enkät. Vi anger även vilken central myndighet Skogsstyrelsen i första hand bör få i uppdrag att utveckla den regionala samverkan med. Det kan dock i några fall vara lämpligt att involvera ytterligare berörda myndigheter.

Naturvård m.m.

De flesta områden som angetts i enkätsvaren där samverkan behöver utvecklas rör naturvård eller andra frågor där Naturvårdsverket har ett nationellt ansvar. De områden som nämnts i enkätsvaren är områdesskydd, inventeringar, miljömålsarbetet, artskyddslagstiftning, åtgärdsprogram för hotade arter, Natura 2000-områden, framtagande av gemensam statistik för skyddad natur, skötsel av skyddad natur, värderingsprinciper för biotop-skyddsområde respektive naturreservat, jakt-vilt –skogsskador, generell lag-/regeltillämpning, informationsutbyte (geografisk information), kompetensutveckling och gemensam information.

Områdesskydd är således ett av de områden där bättre samverkan efterfrågas. I den första delrapporten nämndes frågan om organisationen för områdesskyddet som ett område där det kan finnas skäl att överväga att sammanföra arbetet till en organisation. Statskontorets tolkning av uppdraget innebär att vi inte föreslår några ändringar av ansvarsgränser. Det kan emellertid finnas andra åtgärder som kan vidtas för att utveckla samverkan på detta område med nuvarande ansvarsförhållanden. En viktig grund för samverkan finns i de regionala strategierna för formellt skydd av skog som länsstyrelserna och Skogsstyrelsen tagit fram gemensamt i alla län. En viktig del av samverkan i arbetet med områdesskydd är att genomföra dessa regionala strategier. I många län finns gemensamma arbetsgrupper för detta arbete. För att samverkan kring områdesskyddet ska fungera regionalt är det nödvändigt att det fungerar väl på olika nivåer:

- Skogsstyrelsens och Naturvårdsverkets stöd är viktigt för distrikten och länsstyrelserna. Särskilt viktigt är att budskapen från central nivå är samstämda.
- Ledningarna på länsstyrelsen och på distrikten är viktiga för att ange en positiv och konstruktiv syn på samverkan och hur den ska gå till.
- På handläggarnivå är de goda och löpande kontakterna nödvändiga, inte minst när urval av områden som ska skyddas sker och vid val av instrument för detta skydd.

Ett gott samarbete på dessa tre nivåer bör ge bättre förutsättningar för att samverkan ska fungera på ett bra sätt mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsen.

Kulturmiljövård

Ett annat område där samverkan kan förbättras enligt enkätsvaren är inom kulturmiljövården. Särskilt nämns frågor kring områdesskydd utifrån kulturhistoriska motiv och kartläggning av forn- och kulturlämningar i enkäten. Även frågor kring tillämpning av lagstiftningen (skogsvårdslagen och kulturmiljölagen) kan ske i bättre samverkan enligt enkätsvaren.

Riksantikvarieämbetet och Skogsstyrelsen bör här ge stöd för att utveckla samverkan på regional nivå. Försök har bedrivits med denna inriktning i några län. Erfarenheterna från dessa försök bör tas till vara för att utveckla samverkan kring dessa frågor.

Landsbygdsprogrammet

Skogsstyrelsen och länsstyrelserna har ansvar för genomförandet av olika delar i Landsbygdsprogrammet. I enkätsvaren togs frågan upp om vem eller vilka myndigheter som ska vara behörig myndighet i programmet. Av svaren i enkäten framgår att det även finns andra frågor i anslutning till programmet där samverkan kan utvecklas. Stöd för detta bör Jordbruksverket och Skogsstyrelsen utveckla.

Vattenfrågor

Olika vattenfrågor anges i enkätsvaren som sådana där samverkan bör utvecklas. T.ex. nämns samverkansrutiner för ärenden inom vattenskyddsområden, frågor som hanteras av vattenmyndigheten samt frågor kring vatten och markanvändning.

I en nyligen presenterad utredning¹⁴ föreslås att en ny myndighet för havs- och vattenmiljöfrågor ska bildas. Om detta förslag genomförs är det lämpligt att Skogsstyrelsen och denna myndighet utvecklar stödet för samverkan på regional nivå i vattenfrågor. Även vattenmyndigheterna bör kunna spela en roll i detta arbete.

Fysisk planering

Fysisk planering nämns i svaren som ytterligare ett område där samverkan kan utvecklas. I det sammanhanget tas också arbetet med landskapsstrategier upp.

Stöd för samverkan kring dessa frågor bör tas fram av Boverket och Skogsstyrelsen. Om frågor kring regional utveckling är aktuella i detta sammanhang bör även Tillväxtverket engageras.

¹⁴ SOU 2010:8, En myndighet för havs- och vattenmiljö

Regional utveckling

Enligt enkätsvaren bör Skogsstyrelsens deltagande i arbetet med regionala strategier och i närings- och regionala utvecklingsfrågor utvecklas.

Tillväxtverket och Skogsstyrelsen bör få i uppgift att ta fram stöd för hur arbetet på detta område kan utvecklas.

6.1.4 Samverkan bör vara formaliserad

Huruvida samverkan är formaliserad genom avtal eller annan typ av reglering förefaller inte avgörande för hur samverkan fungerar. En formalisering av samverkan kan emellertid borga för en större regelbundenhet och långsiktighet. Dessa faktorer framhålls som viktiga förutsättningar för en fungerande samverkan i såväl enkätsvar som i forskning på området. Dessa kontakter bör ske såväl på lednings- som handläggarnivå. Exempel i enkäten på praktisk samverkan är gemensam fortbildning och gemensamma övningar i bedömningar/kalibreringar i fall som t.ex. Natura 2000-områden och vattenverksamhet.

Sådana regelbundna kontakter innebär bättre kännedom om varandras kompetens och roller, vilket underlättar den löpande kontakten mellan myndigheterna.

En fördel med samverkan är att kompetensen i en organisation kan komma den andra organisationen till godo. Detta kan ske på olika sätt, från de löpande kontakterna i ärendehantering till utbytestjänstgöring i den andra myndigheten. Andra sätt är gemensamma arbets-/projektgrupper, vilket förekommer i många fall redan i dag.

Samverkan innebär ju i sig ofta en förändring av arbete och verksamhet: man överger upptrampade spår och trampar upp nya. Samtidigt kännetecknas de flesta verksamheter i större eller mindre utsträckning av en ”spårbundenhet”, dvs. det är lättare att agera inom ramen för det man kan och har gjort tidigare än att bryta ny mark och göra något nytt. Det innebär att handlingar, arbetsformer etc. tenderar att upprepas och rutiniseras även när det finns alternativa och bättre handlingsmöjligheter – t.ex. i form av samverkan – tillgängliga. Det innebär också att förändring tar tid.

Ett stöd för samverkan bör, som vi ovan föreslagit, tas fram av Skogsstyrelsen och berörda centrala myndigheter. Detta stöd kan vara utformat på olika sätt. När det gäller ärendehandläggning eller olika typer av regeltillämpning kan det vara lämpligt att rutiner för dessa utvecklas.

6.2 Administrativ samverkan

I den första rapporten föreslog Statskontoret flera åtgärder kring administrativ samverkan mellan Länsstyrelsen i Gotlands län och Skogsstyrelsen. Det handlade om gemensam lokalisering och vissa gemensamma funktioner (t.ex. reception, vaktmästeri och bibliotek).

Enkätsvaren är positiva till samlokalisering, men samtidigt konstateras att det kan vara svårt i det egna länet att åstadkomma det. Dessa svar speglar att förutsättningarna för samlokalisering varierar över landet.

Statskontoret föreslår att frågan om samlokalisering bör finnas med och löpande prövas av Skogsstyrelsen och respektive länsstyrelse. Särskilt aktuellt att pröva denna fråga är när det sker någon förändring i lokalsituationen eller inför omförhandling av hyresavtal. En fullständig förteckning över lokalisering av myndigheternas verksamheter redovisas i bilaga 2.

I enkätsvaren framhölls en möjlighet för länsstyrelserna att använda Skogsstyrelsens lokalkontor för att bli mer tillgängliga i länet. Alla länsstyrelser bör pröva om behov finns av att öka kontaktytan i länet genom flera kontorslokaler. Om så är fallet bör man överväga om Skogsstyrelsens distriktskontor är lämpliga för detta.

Oavsett om det är fråga om samlokalisering eller inte mellan länsstyrelsen och Skogsstyrelsen föreslår Statskontoret att det även prövas om det finns samordningsvinster med gemensamma funktioner mellan myndigheterna. Det kan t.ex. handla om vaktmästeri, bibliotek och bilpool. I ett enkät svar föreslogs även en gemensam administration på ekonomi- och personalområdet. Detta ser vi dock inte som lämpligt att samordna på regional nivå. Skogsstyrelsen har nu denna funktion centraliserad inom myndigheten. Även länsstyrelserna samordnar sin ekonomiadministration. Samordningsvinsterna torde därför vara mycket små eller rentav negativa om samordning istället skulle ske på regional nivå.

Referenser

- Danermark, B. (2000), *Samverkan: himmel eller helvete*. Stockholm: Gothia.
- Danermark, B. (2004), *Samverkan: en fråga om makt*. Örebro: Läromedia.
- Myndigheten för skolutveckling, Rikspolisstyrelsen, Socialstyrelsen (2007), *Strategi för samverkan – kring barn och unga som far illa eller riskerar att fara illa*, s 123–131.
- Pollitt, C. (2003), ”Joined-up Government: A Survey”, *Political Studies Review*, Vol. 1., s 34–49.
- Powell, W. (1991), ”Expanding the scope of Institutional Analysis”, I (Eds.) Powell, W. & DiMaggio, P., *The new Institutionalism in Organizational analysis*, Chicago: The University of Chicago Press, s 183–203.
- Qvist, J. (2005), *Sammanhållna processer – en studie om horisontell samverkan*. Forskningsrapport, Karlstad universitet.
- Skogsstyrelsen (2002), *Skogsvårdsorganisationens utvärdering av skogspolitikens effekter SUS 2001 (Meddelande 1-2002)*.
- Skogsstyrelsen (2009), *En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter*, Meddelande 6, 2009
- Statskontoret (2007), ”Samverkan som arbets- och verksamhetsform”, i *Statsförvaltning i förändring – möjligheter och utmaningar*. Statskontorets småskrifter 2, s 47–55.
- Statskontoret (2008), *Staten regionalt och lokalt – Modeller för organisation och samverkan*, 2008:3.
- Statskontoret (2009), *Skogspolitiken på Gotland – från försök till samverkan*, 2009/188-5.
- Westrin, C. G. (1986), *Social och medicinsk samverkan, begrepp och betingelser*. Socialmedicinsk tidskrift 1986:7-8.
- www.skogsstyrelsen.se

Offentligt tryck

- Förordning (2007:825) med instruktion för länsstyrelserna
- Förordning (2007:1046) med instruktion för Skogsstyrelsen
- Förvaltningslagen (1986:223)
- Miljöbalken (1998:808)
- Skogsvårdslagen (1979:429)

Skogsvårdsförordningen (1993:1096)

SOU 1950:28, *Länsstyrelsernas organisation och ställning inom länsförvaltningen: betänkande (1948 års länsstyrelseutredning)*

SOU 1967:20, *Den statliga länsförvaltningen: betänkande. 1*

SOU 1967:21, *Den statliga länsförvaltningen: betänkande. 2*

SOU 1967:22, *Skatteförvaltningen (Landskontorsutredningen)*

SOU 1967:23, *Ny länsindelning (Länsindelningsutredningen)*

SOU 1995:27, *Regional framtid*

SOU 2000:85, *Regionalt folkstyre och statlig länsförvaltning*

SOU 2005:39, *Skog till nytta för alla?*

SOU 2006:81, *Mervärdesskog*

SOU 2007:10, *Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft*

SOU 2008:118, *Styra och ställa – förslag till en effektivare statsförvaltning*

SOU 2010:8, *En myndighet för havs- och vattenmiljö*

Koncentration av länsstyrelseverksamhet (Ds 2007:28)

Proposition 1988/89:154, *En regional statlig förvaltning*

Proposition 1992/93:226, *En ny skogspolitik*

Proposition 1996/97:36, *Den regionala samhällsorganisationen*

Proposition 2007/08:108, *En skogspolitik i takt med tiden*

Översyn av den statliga regionala förvaltningen (dir. 2009:62, tilläggsdir. 2010:12)

Länsstyrelsernas tillsyn – dagsläge, möjliga förbättringar, framtidsutsikter. Redovisning av ett regeringsuppdrag (Fi2008/3093)

Utredning om länsstyrelsernas interna administrativa verksamheter (Fi2009/6991)

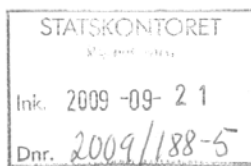
Uppdraget

Regeringsbeslut 7
2009-09-10 Jo2009/2573

Jordbruksdepartementet

Statskontoret
Box 8110
104 20 STOCKHOLM

Beslut 3
[Signature]

Uppdrag om utförande av de skogspolitiska uppgifterna på Gotland när de återgår till Skogsstyrelsen

Regeringens beslut

Regeringen avser att återföra de skogspolitiska uppgifterna på Gotland till Skogsstyrelsen från länsstyrelsen när försöket med vidgad samordnad länsförvaltning löper ut den 31 december 2010.

Statskontoret ska, efter samråd med Länsstyrelsen i Gotlands län och Skogsstyrelsen, föreslå hur de skogspolitiska uppgifterna på Gotland, när de återförs till Skogsstyrelsen, kan utföras så kostnadseffektivt som möjligt. Statskontoret ska undersöka vilka fördelar som kan vinnas genom samordning med länsstyrelsen. Detta samtidigt som medborgarperspektivet beaktas så att skogsägare i möjligaste mån kan ha kontakt med en myndighet samtidigt som Skogsstyrelsens lokala förankring behålls. I arbetet ska avstämningar med Skogsstyrelsen angående uppdraget om Skogsägarnas myndighetskontakter ((Jo2008/3942(delvis)) göras.

I arbetet ska möjligheter till samlokalisering, gemensamma funktioner och möjligheter till ett utvecklat samarbete mellan länsstyrelsen och Skogsstyrelsen på Gotland utredas.

I en andra del av uppdraget ska Statskontoret föreslå vilka delar av den lösning som föreslås för Gotland som är möjlig att tillämpa i andra delar av landet.

Betänkandet Hur ska skogspolitiken genomföras på Gotland? (SOU 2008:103) ska tas som utgångspunkt för arbetet. De förutsättningar som anges i betänkandet för att utveckla genomförandet av de skogspolitiska uppgifterna på Gotland ska utgöra ett underlag för arbetet.

<i>Kontakt</i>		
Postadress 103 33 Stockholm	Telefonväxel 08-405 10 00	E-post: registrator@agriculture.ministry.se
Besöksadress Fredsgatan 8	Telefax 08-20 64 96	Telex 156 81 MINAGRI S

Regeringen betonade i den skogspolitiska propositionen, som lämnades för ett år sedan, att "en sammanhållen nationell skoglig myndighet är viktig för ett resurseffektivt och kvalitetssäkrat genomförande av skogspolitiken". Den bedömningen utgör en grund för Statskontorets uppdrag.

Statskontoret ska hålla arbetstagarorganisationerna vid länsstyrelsen respektive Skogsstyrelsen informerade om arbetet och ge dem tillfälle att framföra sina synpunkter.

Redovisning av uppdraget

Ett förslag om hur de skogspolitiska uppgifterna på Gotland ska utföras ska redovisas till Regeringskansliet (Jordbruksdepartementet) senast den 30 november 2009. Den andra delen av uppdraget, som omfattar förslag till vilka delar av den lösning som föreslås för Gotland som är möjlig att tillämpa i andra delar av landet, ska redovisas till Regeringskansliet (Jordbruksdepartementet) senast den 1 mars 2010. Statskontoret ska löpande hålla Regeringskansliet (Jordbruksdepartementet) underrättat om arbetet.

Bakgrund

I Gotlands län pågår under perioden 1 januari 1998–31 december 2010 en försöksverksamhet med vidgad samordnad länsförvaltning (lag [1997:1144] om försöksverksamhet med vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län och förordning [2005:1191] om försöksverksamhet med vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län). Inledningsvis omfattade försöket ett samarbete mellan Länsstyrelsen i Gotlands län, Länsarbetsnämnden och dåvarande Skogsvårdsstyrelsen på Gotland. Länsarbetsnämnden lämnade försöket den 1 januari 2008 när den nya nationella Arbetsmarknadsmyndigheten bildades. Den kvarvarande försöksverksamheten innebär att Skogsstyrelsens regionala uppgifter utförs av Länsstyrelsen i Gotlands län.

I regeringens proposition En skogspolitik i takt med tiden (2007/08:108), gjorde regeringen bedömningen att skogspolitikens mål bör kunna genomföras likvärdigt i hela landet. Regeringen bedömde därför att en utvärdering borde genomföras av hur försöksverksamheten med vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län påverkar genomförandet av skogspolitiken.

I detta syfte tillkallade regeringen landshövdingen Eva Eriksson som särskild utredare och i december 2008 lämnade hon sitt betänkande Hur ska

skogspolitiken genomföras på Gotland? (SOU 2008:103). Betänkandet har remitterats.

På regeringens vägnar

Eskil Erlandsson

Lotta Möller

Kopia till

Justitiedepartementet/ Gransk
Finansdepartementet/SF
Finansdepartementet/ESA
Skogsstyrelsen
Länsstyrelsen i Gotlands län

Skogsstyrelsens regionala och lokala indelning

I tabellen nedan redovisas sambandet mellan länsindelningen och Skogsstyrelsens region- och distriktsindelning.

Län	Länsstyrelsens lokalisering	Region	Distrikt	Kontor i residensstad	Övriga kontor
Västmanlands län	Västerås	Svea/ Uppsala	Västmanlands distrikt	Västerås	Sala
Örebro län	Örebro	Svea	Örebro distrikt	Örebro	Lindesberg, Kristinehamn
Uppsala län	Uppsala	Svea	Uppsala distrikt	Uppsala	Tierp
Södermanlands län	Nyköping	Svea	Sörmlands distrikt	Nyköping	Katrineholm
Värmlands län	Karlstad	Svea	Östra Värmlands distrikt	Karlstad	Torsby, Kristinehamn
			Västra Värmlands distrikt		Sunne, Säffle, Arjäng, Arvika
Stockholms län	Stockholm	Svea	Stockholms distrikt		Vallentuna, Södertörn, Norrtälje, Ladviks kursgård, Citykontoret
Östergötlands län	Linköping	Öst/ Västervik	Östergötlands distrikt	Linköping	Norrköping
Kronobergs län	Växjö	Öst	Kronobergs distrikt	Växjö	Tingsryd, Lenhovda, Älmhult, Ljungby, Alvesta
Kalmar län	Kalmar	Öst	Kalmar distrikt		Vimmerby, Högby, Nybro
Blekinge län	Karlskrona	Öst	Blekinge distrikt		Ronneby

Län	Länsstyrelsens lokalisering	Region	Distrikt	Kontor i residensstad	Övriga kontor
Skåne län	Malmö, Kristianstad	Öst	Skåne distrikt		Hässleholm, Hör
Dalarnas län	Falun	Mitt/ Söderhamn	Norra Dalarnas distrikt	Falun	Mora, Älvdalen, Orsa, Malung
Gävleborgs län	Gävle	Mitt	Södra Dalarnas distrikt	Gävle	Ludvika, Hedemora, Rättvik, Leksand, Dala-Järna
			S Gävleborgs distrikt		Bollnäs
			N Gävleborgs distrikt		Hudiksvall, Ljusdal, Bergsjö
Västernorrlands län	Härnösand, Örnsköldsvik, Ånge	Mitt			
			S Västernorrlands distrikt	Härnösand	Sundsvall, Ånge
			N Västernorrlands distrikt		Kramfors, Sollefteå, Örnsköldsvik
Jämtlands län	Östersund	Mitt	Ö Jämtlands distrikt	Östersund	Hammarstrand, Bräcke
			N Jämtlands distrikt		Krokom, Strömsund, Järpen
			S Jämtlands distrikt		Sveg, Svenstavik, Vemdalen
Jönköpings län	Jönköping	Väst/ Borås	Jönköpings distrikt	Jönköping	Värnamo
			Högländets distrikt		Vetlanda, Nässjö, Aneby, Sävsjö
Hallands län	Halmstad	Väst	Hallands distrikt	Halmstad	Ullared

Län	Länsstyrelsens lokalisering	Region/ lokalisering	Distrikt	Kontor i residenstad	Övriga kontor
Västra Götalands län	Göteborg, Vänersborg, Mariestad, Uddevalle, Skara, Borås, Hornborgsjön, Kosterhavets nationalpark	Väst	Göteborgs distrikt	Göteborg	
			Fyrbodals distrikt		Bäckefors, Tanumshede, Uddevalla
			Sjuhärads distrikt		Borås, Svenljunga
			Skaraborgs distrikt		Skövde
Västerbottens län	Umeå	Norr/ Luleå	Umeå distrikt	Umeå	Nordmaling, Vindeln, Robertsfors, Bjurholm
			Skellefteå distrikt		Skellefteå, Norsjö
			Södra Lapplands distrikt		Lycksele, Malå, Sorsele, Storuman, Vilhelmina, Dorotea, Åsele
Norrbottens län	Luleå, Jokkmokk	Norr	Södra Norrbottens distrikt	Luleå	Jokkmokk, Älvsbyn, Arvidsjaur, Piteå
			Östra Norrbottens distrikt		Kalix, Övertorneå, Övertälj
			Norra Norrbottens distrikt		Gällivare, Pajala, Kiruna

Följebrev till enkät ställd till länsstyrelserna

Till länsrådet

Statskontoret har ett uppdrag från Jordbruksdepartementet som berör samverkan mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsen. Uppdraget bifogas för kännedom.

I den första delen av uppdraget skulle vi föreslå hur Länsstyrelsen i Gotlands län och Skogsstyrelsen ska samordna sina verksamheter när skogsverksamheten på Gotland förs tillbaka till Skogsstyrelsen. Denna del av uppdraget redovisades den 30 november 2009.

I den andra delen av uppdraget, som ska redovisas senast den 1 mars 2010, ska vi se vilka av förslagen från första delen som är aktuella att överväga för övriga landet. Som ett viktigt underlag för den andra delen av uppdraget vill vi nu kartlägga pågående samverkan mellan länsstyrelser och Skogsstyrelsens distrikt, liksom tänkbar framtida samverkan. Vi ber Er därför besvara vår enkät via länken nedan.

Motsvarande enkät skickas även till distriktscheferna i Skogsstyrelsen.

Enkätfrågorna berör olika sakområden. Några av frågorna besvaras därför lämpligen av aktuella områdesansvariga personer. Det kan därmed bli aktuellt att skicka enkäten för specifika frågor/svar till olika personer i organisationen. Om det är aktuellt i Ert fall, ber vi Dig att för denna interna hantering använda/vidarbefordra den bifogade Word-filen – INTE den angivna länken. Word-filen kan även skrivas ut och skickas runt som papperskopia. Vi ber Dig att samla in samtliga svar och därefter sammanställa dessa och besvara enkäten i sin helhet via den angivna länken. När enkäten besvarats och skickats in får Du ett kvitto där Dina svar framgår.

För att svaren ska hinna analyseras till slutrapporten ber vi Dig vänligen att besvara enkäten så snart som möjligt, dock senast den 26 januari.

Har Du några frågor angående enkäten – eller hanteringen av den – är Du välkommen att kontakta oss via e-post: ola.norr@statskontoret.se eller kristina.eriksson@statskontoret.se. Du kan också nå oss på telefon 08-454 46 13 respektive 08-454 46 15.

Varmt tack för Er medverkan och Din hjälp!

Mvh
Ola Norr & Kristina Eriksson

Enkät till länsstyrelserna

Länsstyrelsernas samverkan med Skogsstyrelsen

På uppdrag av Jordbruksdepartementet har Statskontoret under hösten -09 föreslagit hur Länsstyrelsen i Gotlands län och ett kommande Gotlandsdistrikt (Skogsstyrelsen) kan samordna sina verksamheter. I en andra del av uppdraget ska Statskontoret föreslå vilka delar av den lösning som föreslås för Gotland som kan vara tillämpliga i andra delar av landet. Som underlag för detta arbete genomför Statskontoret en kartläggning av befintlig samverkan mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsens distrikt. Vi ber Er därför besvara frågorna i denna enkät.

Hur fungerar Er samverkan med Skogsstyrelsen sammantaget?

- Mycket bra
- Bra
- Varken bra eller dåligt
- Dåligt
- Mycket dåligt
- Olika i olika distrikt

Att samverkan fungerar bra respektive dåligt beror på:

Är Er samverkan med Skogsstyrelsen formaliserad genom någon typ av avtal/överenskommelse?

- Ja
- Nej
- Vet ej

Hur fungerar Er samverkan med Skogsstyrelsen när det gäller:

	Sam- verkar inte	Mycket bra	Bra	Varken bra eller dåligt	Dåligt	Mycket dåligt
Jakt, vilt och skador	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Omläggning av skogsmark för annan markanvändning	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Forn- och kulturlämningar	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Skogsdiken	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Landsbygdsprogrammet	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Samråd enligt MB 12:6	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inventering av naturvärden	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Skogens sociala värden	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Finns andra frågor i vilka Ni samverkar med Skogsstyrelsen?

- Ja
- Nej
- Vet ej

Om ja, vilket/vilka ärenden gäller det?

Hur fungerar denna samverkan?

- Mycket bra
- Bra
- Varken bra eller dåligt
- Dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej

Finns gemensamma arbetsgrupper mellan Er och Skogsstyrelsen?

- Ja
- Nej
- Vet ej

Om ja, vilka frågor behandlar dessa grupper?

- Jakt, vilt och skador
- Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden
- Omläggning av skogsmark för annan markanvändning
- Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)
- Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)
- Forn- och kulturlämningar
- Skogsdiken
- Landsbygdsprogrammet
- Samråd enligt MB 12:6
- Inventering av naturvärden
- Skogens sociala värden
- Annat: _____

Finns ytterligare frågor där samverkan mellan Er och Skogsstyrelsen vore önskvärd?

- Ja
- Nej
- Vet ej

Om ja, vilka frågor gäller det?

Vilka fördelar med/möjligheter till samverkan med Skogsstyrelsen ser Ni när det gäller

	Sam- verkar redan	Ser stora fördelar/ möjligheter	Ser små fördelar/ möjligheter	Ser inga fördelar/ möjligheter alls	Vet ej
Gemensamma lokaler	☐	☐	☐	☐	☐
Gemensamma funktioner såsom reception, vaktmästeri och bibliotek	☐	☐	☐	☐	☐
Utbyte av geografisk information	☐	☐	☐	☐	☐
Utbyte av kompetenser mellan organisationerna	☐	☐	☐	☐	☐
En väg in för skogsägarna	☐	☐	☐	☐	☐

Om ni redan samverkar på något/några av ovannämnda områden, ser ni fördelar med att utöka denna samverkan?

- Nej
 Ja, på följande områden:

Kommentera gärna hur Er samverkan med Skogsstyrelsen skulle kunna förbättras/utökas:

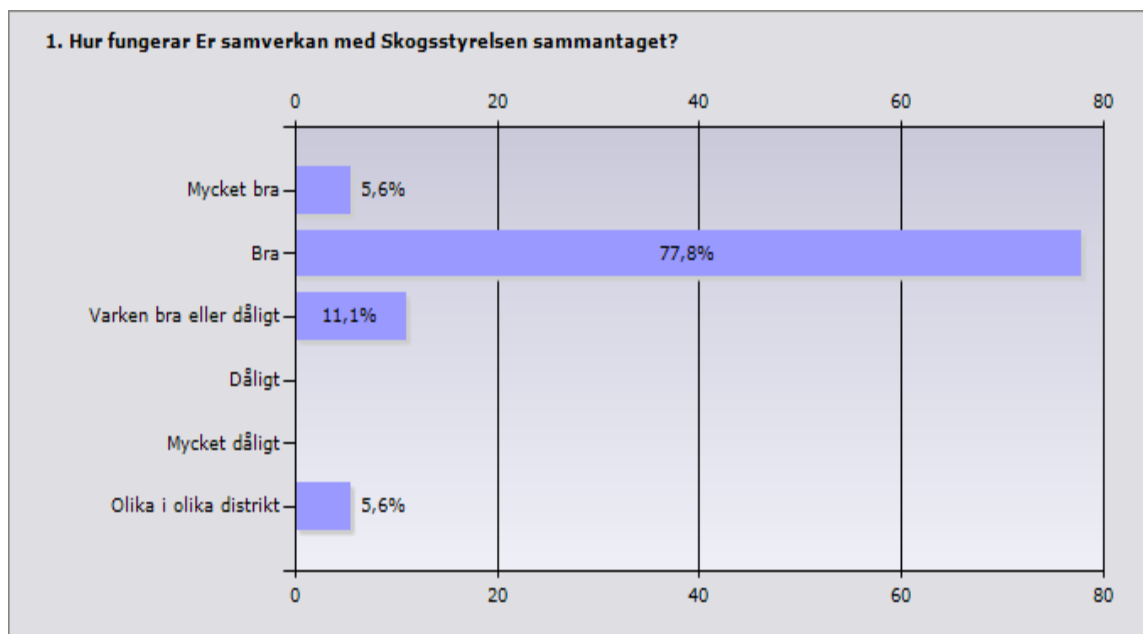
Kommentera gärna faktorer som kan försvåra/hindra samverkan:

Skogspolitik i samverkan

Länsstyrelsen

Standardrapport

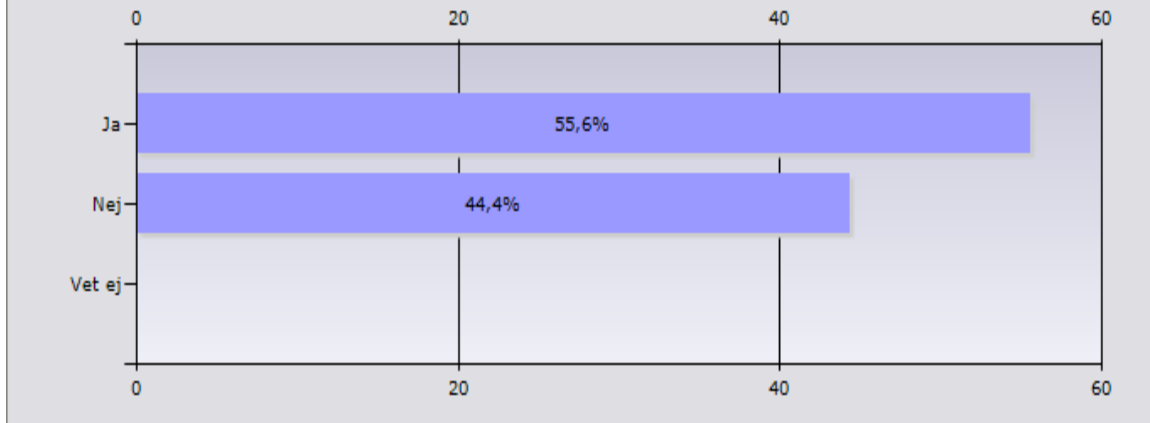
1. Hur fungerar Er samverkan med Skogsstyrelsen sammantaget?

	Procent	Antal
Mycket bra	5,6%	1
Bra	77,8%	14
Varken bra eller dåligt	11,1%	2
Dåligt	0%	0
Mycket dåligt	0%	0
Olika i olika distrikt	5,6%	1
Svarande		18
Inget svar		0

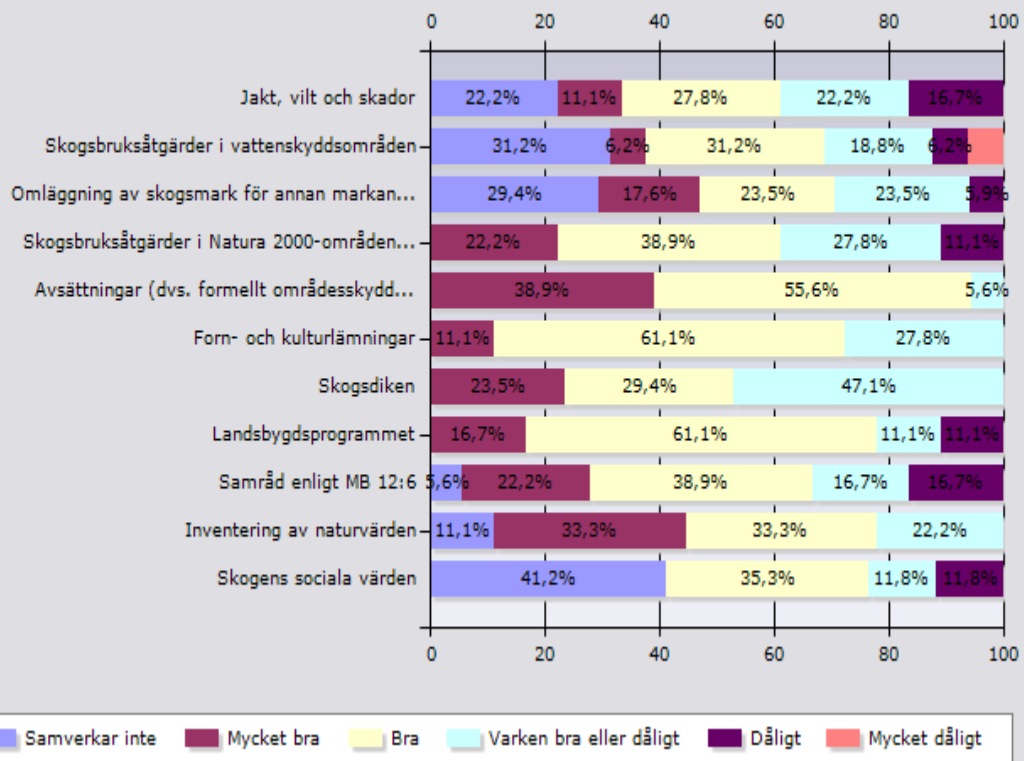
2. Att samverkan fungerar bra respektive dåligt beror på:

3. Är Er samverkan med Skogstyrelsen formaliserad genom någon typ av avtal/överenskommelse?

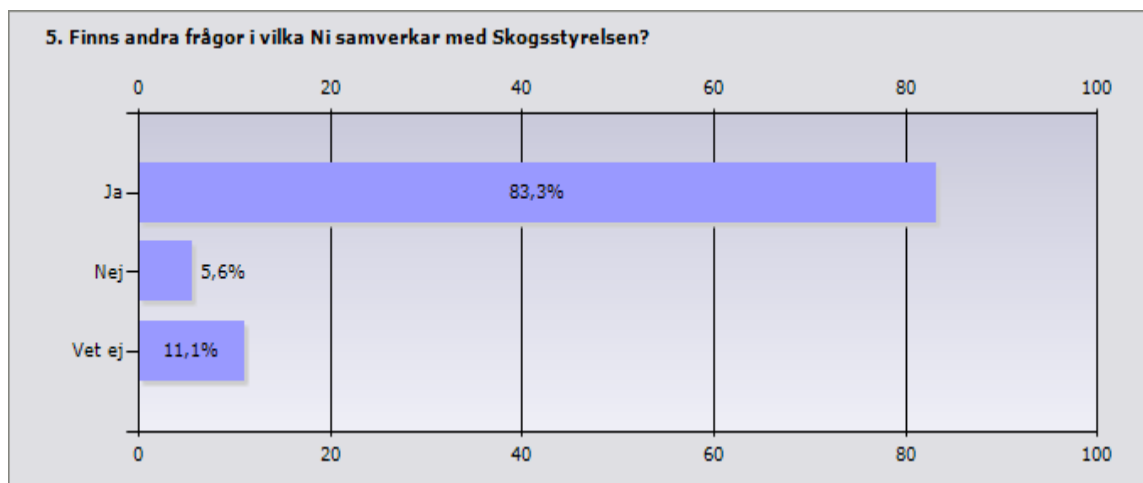

	Procent	Antal
Ja	55,6%	10
Nej	44,4%	8
Vet ej	0%	0
Svarande		18
Inget svar		0

4. Hur fungerar Er samverkan med Skogsstyrelsen när det gäller:

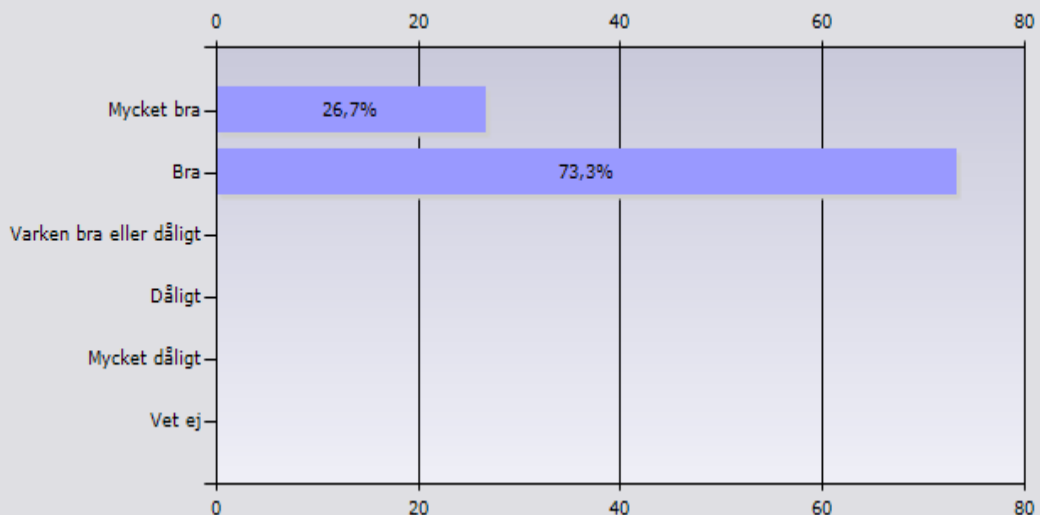
	Samverkar inte	Mycket bra	Bra	Varken bra eller dåligt	Dåligt	Mycket dåligt	Svarade	Inget svar
Jakt, vilt och skador	22,2%	11,1%	27,8%	22,2%	16,7%	0%	18	0
Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden	31,2%	6,2%	31,2%	18,8%	6,2%	6,2%	16	2
Omläggning av skogsmark för annan markanvändning	29,4%	17,6%	23,5%	23,5%	5,9%	0%	17	1
Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)	0%	22,2%	38,9%	27,8%	11,1%	0%	18	0
Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)	0%	38,9%	55,6%	5,6%	0%	0%	18	0
Forn- och kulturlämningar	0%	11,1%	61,1%	27,8%	0%	0%	18	0
Skogsdiken	0%	23,5%	29,4%	47,1%	0%	0%	17	1
Landsbygdsprogrammet	0%	16,7%	61,1%	11,1%	11,1%	0%	18	0
Samråd enligt MB 12:6	5,6%	22,2%	38,9%	16,7%	16,7%	0%	18	0
Inventering av naturvärden	11,1%	33,3%	33,3%	22,2%	0%	0%	18	0
Skogens sociala värden	41,2%	0%	35,3%	11,8%	11,8%	0%	17	1
Totalt							18	0

	Procent	Antal
Ja	83,3%	15
Nej	5,6%	1
Vet ej	11,1%	2
Svarande		18
Inget svar		0

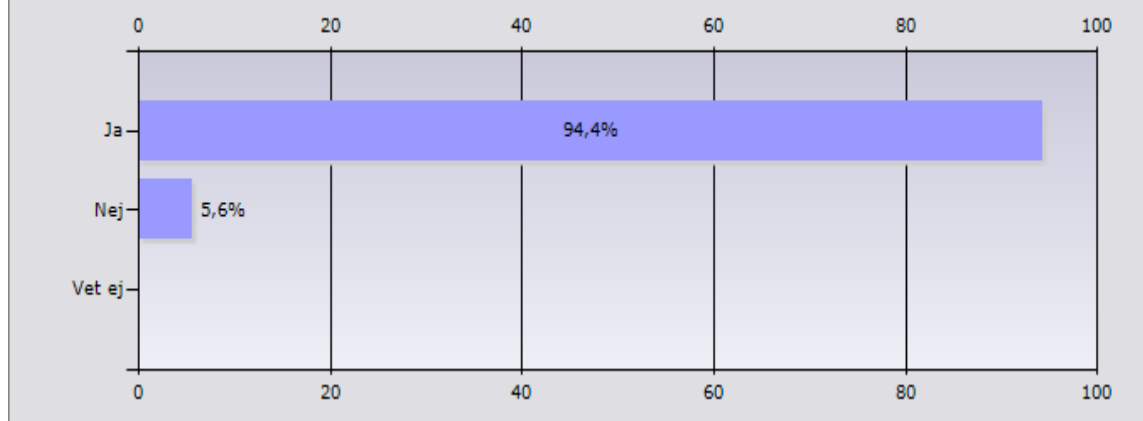
6. Om ja, vilket/vilka ärenden gäller det?

7. Hur fungerar denna samverkan?

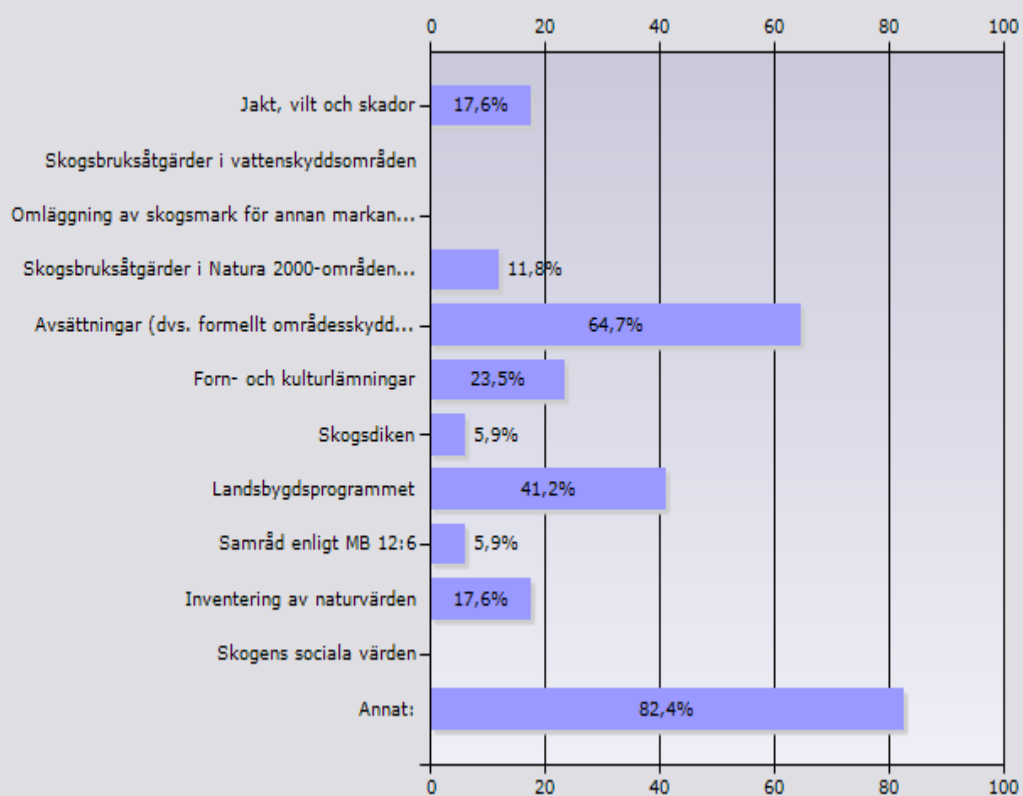
	Procent	Antal
Mycket bra	26,7%	4
Bra	73,3%	11
Varken bra eller dåligt	0%	0
Dåligt	0%	0
Mycket dåligt	0%	0
Vet ej	0%	0
Svarande		15
Inget svar		0

8. Finns gemensamma arbetsgrupper mellan Er och Skogsstyrelsen?

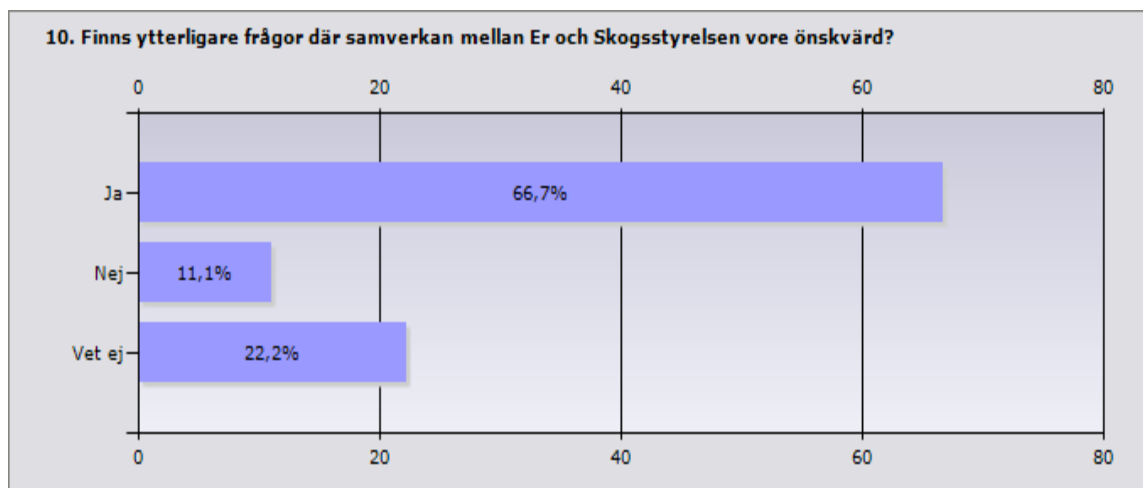

	Procent	Antal
Ja	94,4%	17
Nej	5,6%	1
Vet ej	0%	0
Svarande		18
Inget svar		0

9. Om ja, vilka frågor behandlar dessa grupper?

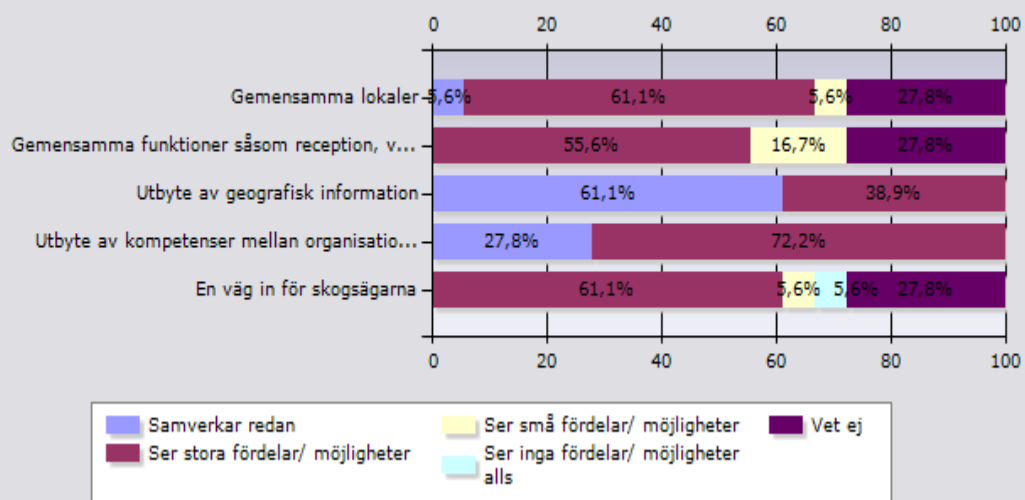
	Procent	Antal
Jakt, vilt och skador	17,6%	3
Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden	0%	0
Omläggning av skogsmark för annan markanvändning	0%	0
Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)	11,8%	2
Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)	64,7%	11
Forn- och kulturlämningar	23,5%	4
Skogsdiken	5,9%	1
Landsbygdsprogrammet	41,2%	7
Samråd enligt MB 12:6	5,9%	1
Inventering av naturvärden	17,6%	3
Skogens sociala värden	0%	0
Annat:	82,4%	14
Svarande		17
Inget svar		0

	Procent	Antal
Ja	66,7%	12
Nej	11,1%	2
Vet ej	22,2%	4
Svarande		18
Inget svar		0

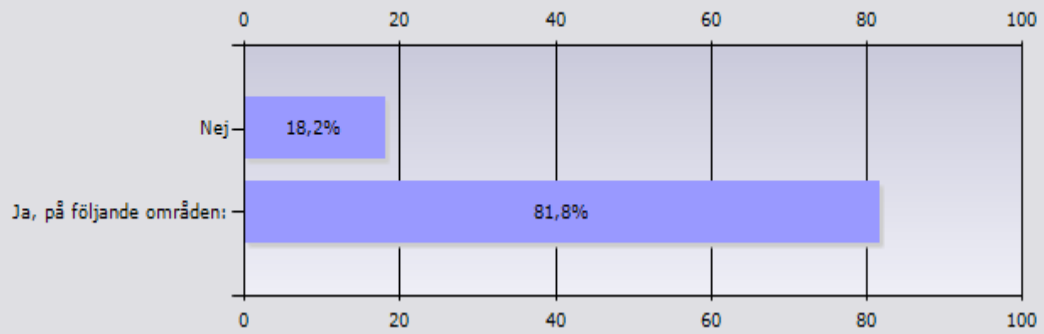
11. Om ja, vilka frågor gäller det?

12. Vilka fördelar med/möjligheter till samverkan med Skogsstyrelsen ser Ni när det gäller

	Samverkar redan	Ser stora fördelar/ möjligheter	Ser små fördelar/ möjligheter	Ser inga fördelar/ möjligheter alls	Vet ej	Svarade	Inget svar
Gemensamma lokaler	5,6%	61,1%	5,6%	0%	27,8%	18	0
Gemensamma funktioner såsom reception, vaktmästeri och bibliotek	0%	55,6%	16,7%	0%	27,8%	18	0
Utbyte av geografisk information	61,1%	38,9%	0%	0%	0%	18	0
Utbyte av kompetenser mellan organisationerna	27,8%	72,2%	0%	0%	0%	18	0
En väg in för skogsägarna	0%	61,1%	5,6%	5,6%	27,8%	18	0
						Totalt	180

13. Om ni redan samverkar på något/några av ovannämnda områden, ser ni fördelar med att utöka denna samverkan?

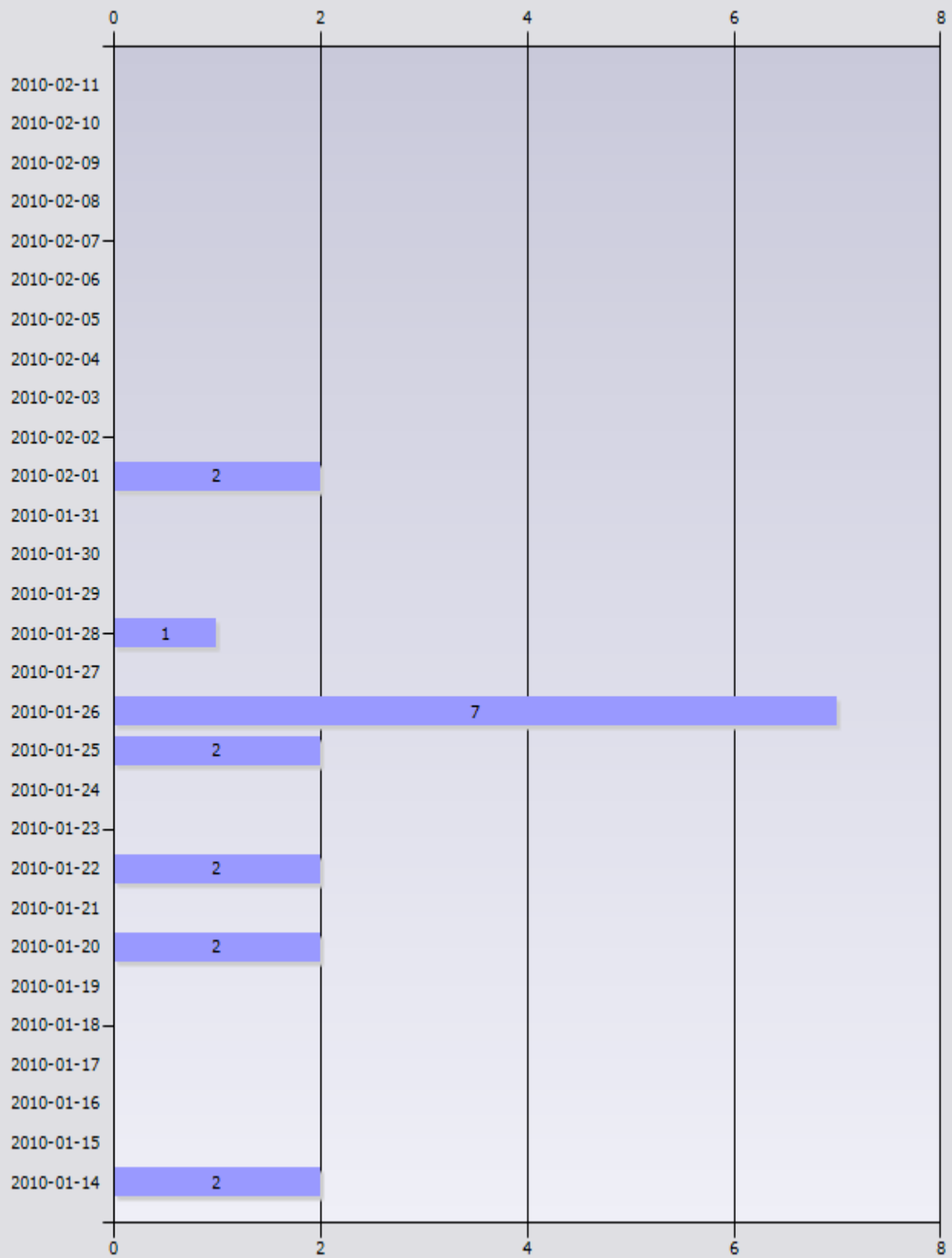
	Procent	Antal
Nej	18,2%	2
Ja, på följande områden:	81,8%	9
Svarande		11
Inget svar		1

14. Kommentera gärna hur Er samverkan med Skogsstyrelsen skulle kunna förbättras/utökas:

15. Kommentera gärna faktorer som kan försvåra/hindra samverkan:

16. Övriga kommentarer:

Antal svarande under perioden

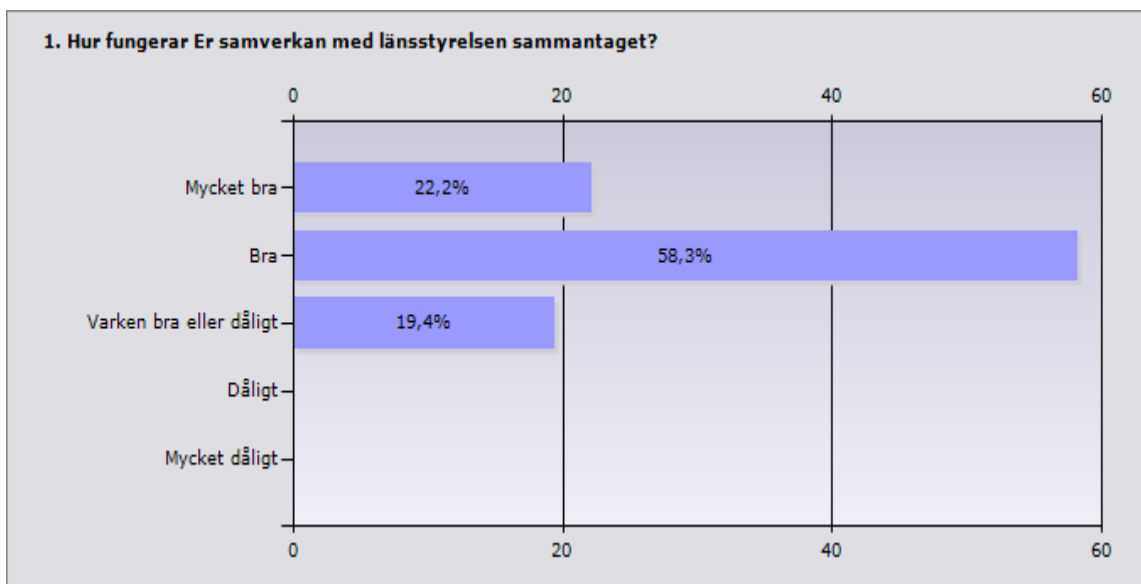

Mottagare	Ej kontaktbara	Svarande	Svarsfrekvens
20	0	18	90%

Skogspolitik i samverkan

Skogsstyrelsen

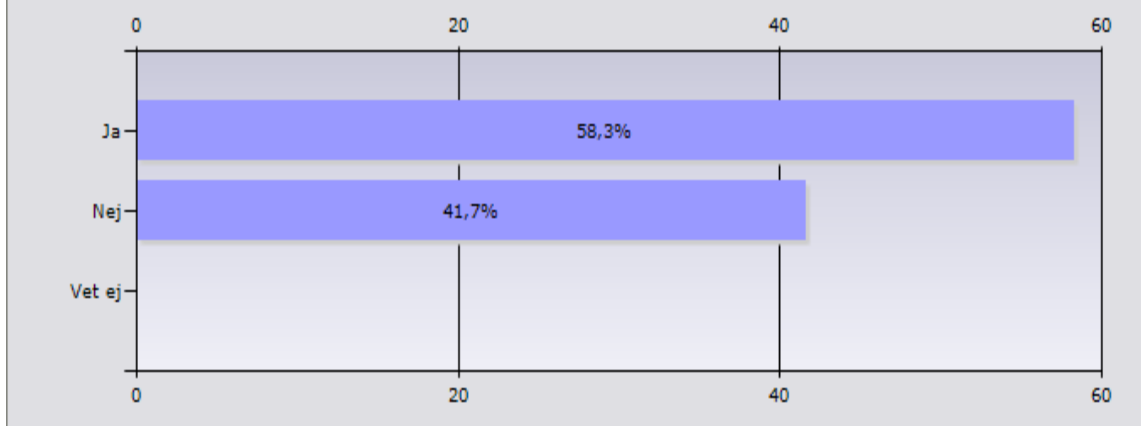
Standardrapport

	Procent	Antal
Mycket bra	22,2%	8
Bra	58,3%	21
Varken bra eller dåligt	19,4%	7
Dåligt	0%	0
Mycket dåligt	0%	0
Svarande		36
Inget svar		0

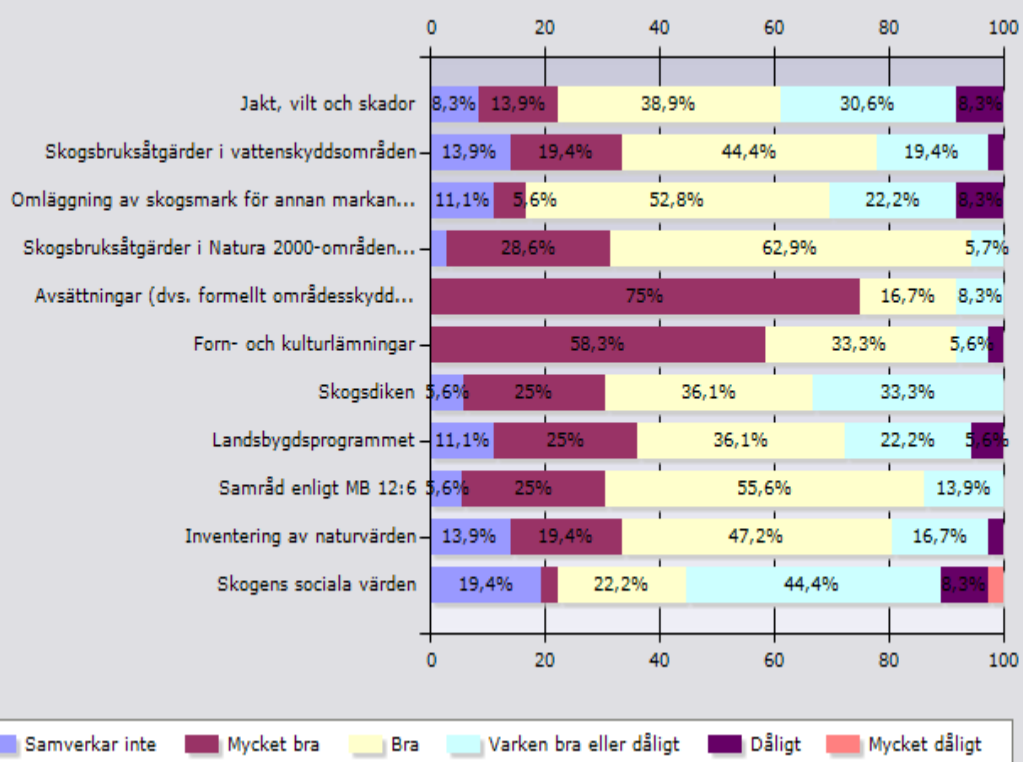
2. Att samverkan fungerar bra respektive dåligt beror på:

3. Är Er samverkan med länsstyrelsen formaliserad genom någon typ av avtal/överenskommelse?

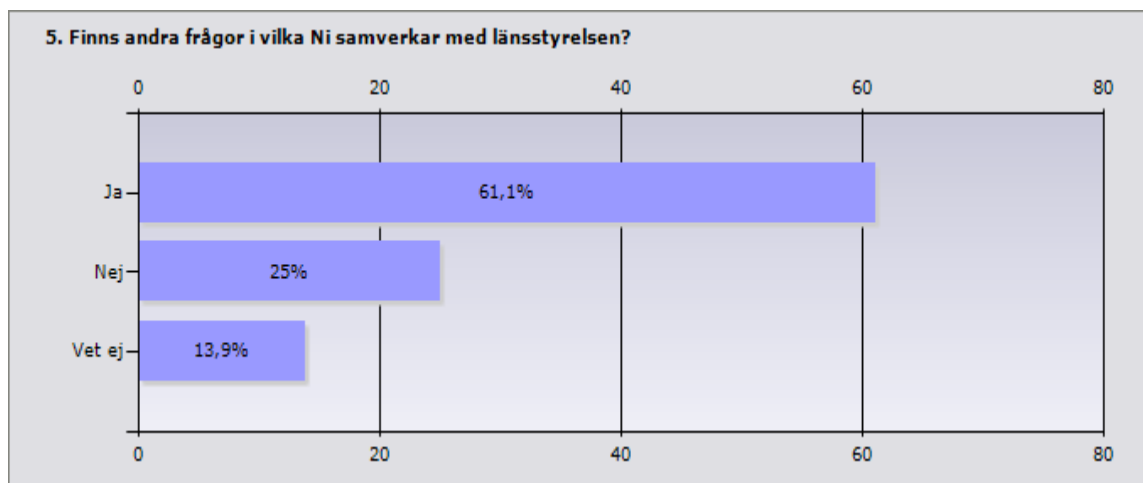

	Procent	Antal
Ja	58,3%	21
Nej	41,7%	15
Vet ej	0%	0
Svarande		36
Inget svar		0

4. Hur fungerar Er samverkan med länsstyrelsen när det gäller:

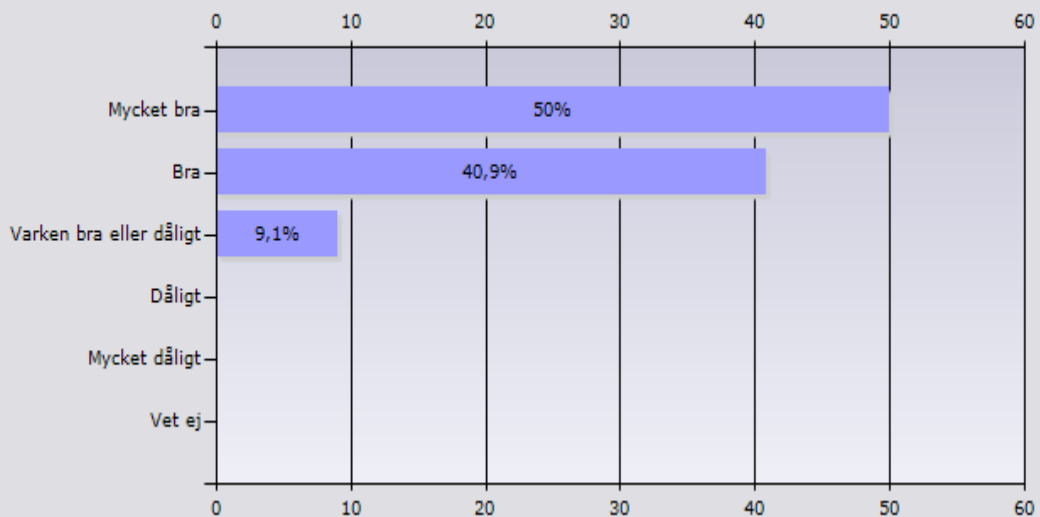
	Samverkar inte	Mycket bra	Bra	Varken bra eller dåligt	Dåligt	Mycket dåligt	Svarade	Inget svar
Jakt, vilt och skador	8,3%	13,9%	38,9%	30,6%	8,3%	0%	36	0
Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden	13,9%	19,4%	44,4%	19,4%	2,8%	0%	36	0
Omläggning av skogsmark för annan markanvändning	11,1%	5,6%	52,8%	22,2%	8,3%	0%	36	0
Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)	2,9%	28,6%	62,9%	5,7%	0%	0%	35	1
Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)	0%	75%	16,7%	8,3%	0%	0%	36	0
Forn- och kulturlämningar	0%	58,3%	33,3%	5,6%	2,8%	0%	36	0
Skogsdiken	5,6%	25%	36,1%	33,3%	0%	0%	36	0
Landsbygdsprogrammet	11,1%	25%	36,1%	22,2%	5,6%	0%	36	0
Samråd enligt MB 12:6	5,6%	25%	55,6%	13,9%	0%	0%	36	0
Inventering av naturvärden	13,9%	19,4%	47,2%	16,7%	2,8%	0%	36	0
Skogens sociala värden	19,4%	2,8%	22,2%	44,4%	8,3%	2,8%	36	0
Totalt							36	0

	Procent	Antal
Ja	61,1%	22
Nej	25%	9
Vet ej	13,9%	5
Svarande		36
Inget svar		0

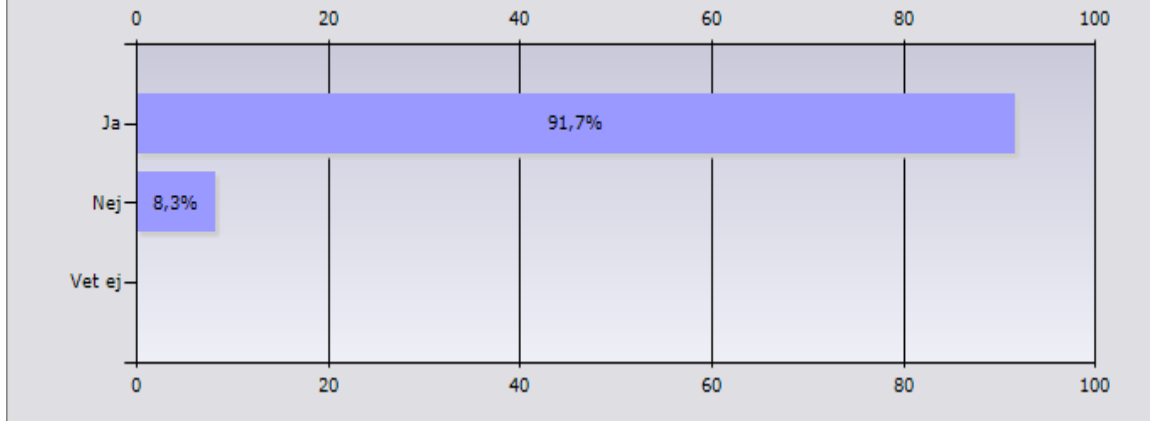
6. Om ja, vilket/vilka ärenden gäller det?

7. Hur fungerar denna samverkan?

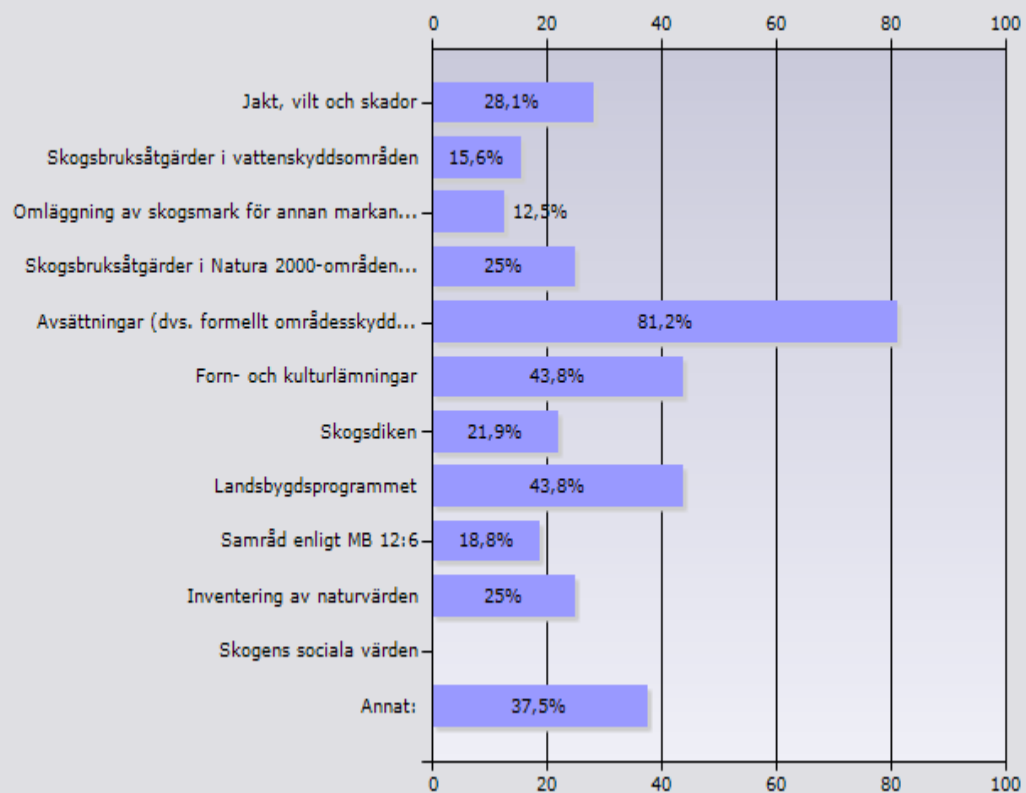
	Procent	Antal
Mycket bra	50%	11
Bra	40,9%	9
Varken bra eller dåligt	9,1%	2
Dåligt	0%	0
Mycket dåligt	0%	0
Vet ej	0%	0
Svarande		22
Inget svar		0

8. Finns gemensamma arbetsgrupper mellan Er och länsstyrelsen?

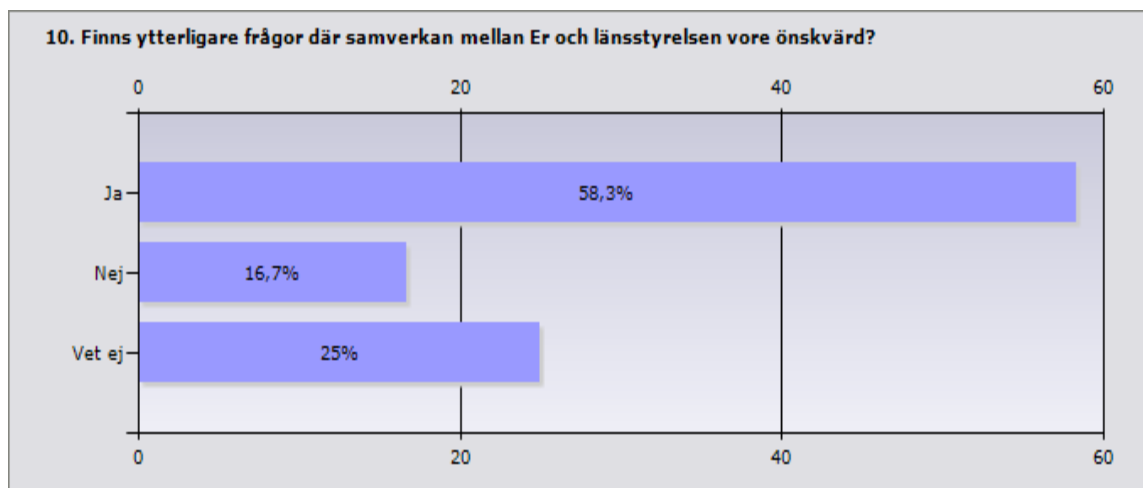

	Procent	Antal
Ja	91,7%	33
Nej	8,3%	3
Vet ej	0%	0
Svarande		36
Inget svar		0

9. Om ja, vilka frågor behandlar dessa grupper?

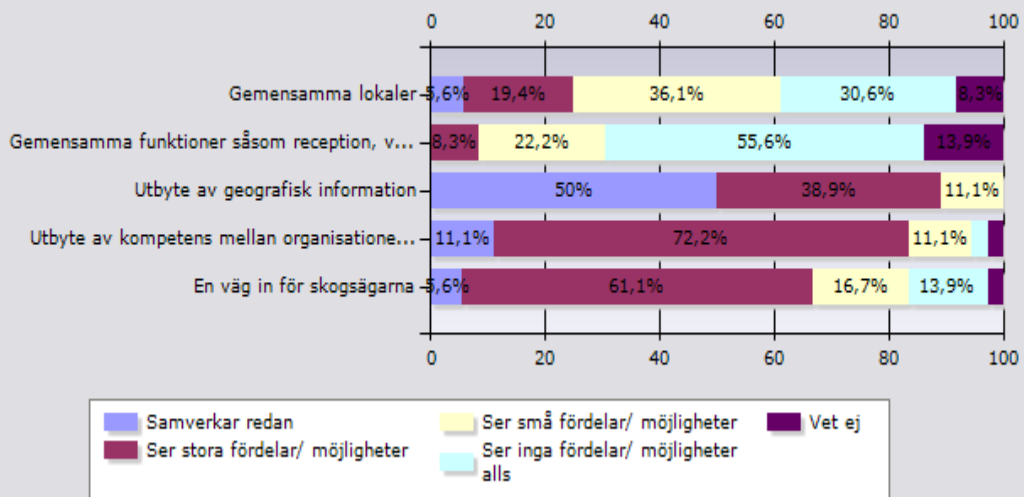
	Procent	Antal
Jakt, vilt och skador	28,1%	9
Skogsbruksåtgärder i vattenskyddsområden	15,6%	5
Omläggning av skogsmark för annan markanvändning	12,5%	4
Skogsbruksåtgärder i Natura 2000-områden (ej formellt skyddade)	25%	8
Avsättningar (dvs. formellt områdesskydd)	81,2%	26
Forn- och kulturlämningar	43,8%	14
Skogsdiken	21,9%	7
Landsbygdsprogrammet	43,8%	14
Samråd enligt MB 12:6	18,8%	6
Inventering av naturvärden	25%	8
Skogens sociala värden	0%	0
Annat:	37,5%	12
Svarande		32
Inget svar		1

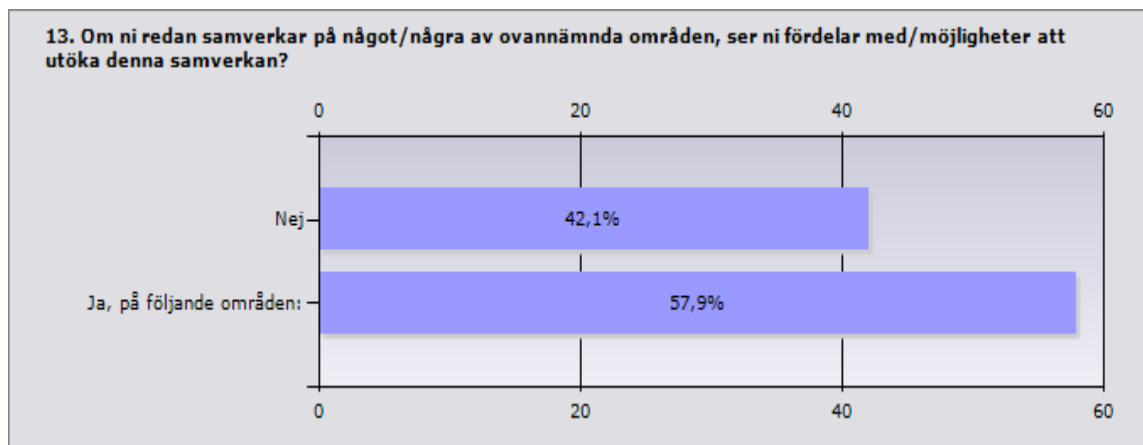
	Procent	Antal
Ja	58,3%	21
Nej	16,7%	6
Vet ej	25%	9
Svarande		36
Inget svar		0

11. Om ja, vilka frågor gäller det?

12. Vilka fördelar med/möjligheter till samverkan med länsstyrelsen ser Ni när det gäller

	Samverkar redan	Ser stora fördelar/möjligheter	Ser små fördelar/möjligheter	Ser inga fördelar/möjligheter alls	Vet ej	Svarade	Inget svar	
Gemensamma lokaler	5,6%	19,4%	36,1%	30,6%	8,3%	36	0	
Gemensamma funktioner såsom reception, vaktmästeri och bibliotek	0%	8,3%	22,2%	55,6%	13,9%	36	0	
Utbyte av geografisk information	50%	38,9%	11,1%	0%	0%	36	0	
Utbyte av kompetens mellan organisationerna	11,1%	72,2%	11,1%	2,8%	2,8%	36	0	
En väg in för skogsägarna	5,6%	61,1%	16,7%	13,9%	2,8%	36	0	
						Totalt	36	0

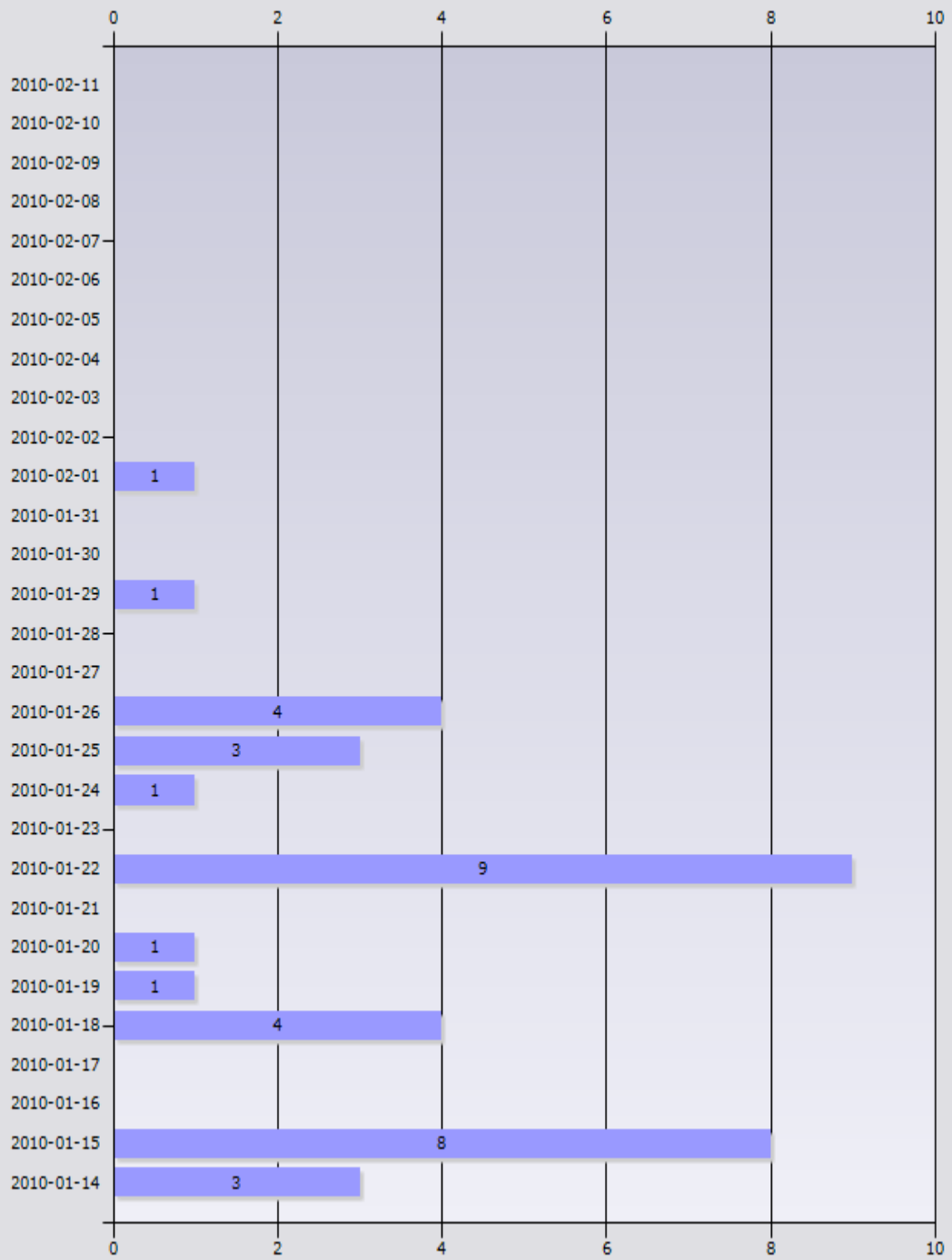
	Procent	Antal
Nej	42,1%	8
Ja, på följande områden:	57,9%	11
Svarande		19
Inget svar		0

14. Kommentera gärna hur Er samverkan med länsstyrelsen skulle kunna förbättras/utökas:

15. Kommentera gärna faktorer som kan försvåra/hindra samverkan:

16. Övriga kommentarer:

Antal svarande under perioden

Mottagare	Ej kontaktbara	Svarande	Svarsfrekvens
39	0	36	92,3%